

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 28. septembra 2023 *

Kazalo

Pravni okvir	4
Mednarodno pravo	4
GATT 1994	4
Protidampinški sporazum	4
Protokol o pristopu Kitajske k STO	5
Pravo Unije	5
Dejansko stanje	10
Postopki pred sprejetjem sporne uredbe	10
Sporna uredba in postopek njenega sprejetja	12
Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba	14
Predlogi strank pred Sodiščem	14
Pritožba	15
Prvi pritožbeni razlog	15
Prvi del prvega pritožbenega razloga	15
– Trditve strank	15
– Presoja Sodišča	17
Drugi del prvega pritožbenega razloga	19
– Trditve strank	19

* Jezik postopka: angleščina.

– Presoja Sodišča	19
Drugi pritožbeni razlog	20
Trditve strank	20
Presoja Sodišča	23
Tretji pritožbeni razlog	26
Trditve strank	26
Presoja Sodišča	27
Četrti pritožbeni razlog	30
Prvi del četrtega pritožbenega razloga	31
– Trditve strank	31
– Presoja Sodišča	32
Drugi del četrtega pritožbenega razloga	34
– Trditve strank	34
– Presoja Sodišča	34
Stroški	35

„Pritožba – Damping – Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske – Določitev normalne vrednosti – Uredba (EU) 2016/1036 – Člen 2(7) – Protokol o pristopu Ljudske republike Kitajske k Svetovni trgovinski organizaciji (STO) – Člen 15 – Ugotavljanje stanja ranljivosti industrije Evropske unije – Ugotavljanje obstoja grožnje škode“

V zadevi C-123/21 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 26. februarja 2021,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd s sedežem v Changzhouju (Kitajska), ki jo zastopajo K. Adamantopoulos, dikigoros, P. Billiet, advocaat, in N. Korogiannakis, dikigoros,

pritožnica,

druge stranke v postopku so:

Evropska komisija, ki so jo sprva zastopali K. Blanck, M. Gustafsson in E. Schmidt, nato K. Blanck in E. Schmidt ter nazadnje E. Schmidt, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

Distillerie Bonollo SpA s sedežem v Formiginah (Italija),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA s sedežem v Borgoriccu (Italija),

Caviro Extra SpA, prej Caviro Distillerie Srl, s sedežem v Faenzi (Italija),

ki jih zastopa R. MacLean, avocat,

intervenientke v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, L. Bay Larsen, podpredsednik Sodišča, P. G. Xuereb (poročevalec), A. Kumin, sodnika, in I. Ziemele, sodnica,

generalna pravobranilka: T. Čapeta,

sodna tajnica: R. Stefanova-Kamisheva, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. septembra 2022,

ob upoštevanju stališč, ki sta jih na podlagi člena 24, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije predložila:

- Svet Evropske unije, ki ga zastopata B. Driessen in P. Mahnič, agenta, skupaj z N. Tuominen, avocata,
- Evropski parlament, ki ga zastopajo P. Musquar, A. Neergaard in A. Pospisilova Padowska, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 17. novembra 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (v nadaljevanju: Changmao) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. decembra 2020, Changmao Biochemical Engineering/Komisija (T-541/18, EU:T:2020:605, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to sodišče zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/921 z dne 28. junija 2018 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2018, L 164, str. 14, v nadaljevanju: sporna uredba) v delu, v katerem se nanaša nanjo, ali, podredno, v celoti.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

- 2 Svet Evropske unije je s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80) odobril Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), ki je bil podpisan 15. aprila 1994 v Marakešu, ter sporazume iz prilog 1, 2 in 3 k temu sporazumu (v nadaljevanju: sporazumi STO), med katerimi sta Splošni sporazum o carinah in trgovini 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 91, v nadaljevanju: GATT 1994) in Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189, v nadaljevanju: Protidampinški sporazum).

GATT 1994

- 3 Člen VI(1) GATT 1994 določa:

„Pogodbence priznavajo, da mora biti damping, na podlagi katerega se proizvodi ene države vnašajo v gospodarstvo druge države po nižji vrednosti od normalne vrednosti teh proizvodov, obsojen, če povzroča ali grozi s povzročitvijo znatne škode uveljavljeni industriji na območju pogodbenice ali znatno zavira uveljavitev domače proizvodnje. V smislu tega člena se za izdelek, ki se izvažja iz ene v drugo državo, šteje, da je na ozemlje države uvoznice uvožen po ceni, ki je nižja od njegove normalne vrednosti, če je cena tega izdelka:

(a) nižja od primerljive cene v redni trgovini za podoben izdelek, ki je namenjen porabi v državi izvoza;

[...]“.

Protidampinški sporazum

- 4 Člen 2 Protidampinškega sporazuma, naslovljen „Ugotavljanje dampinga“, določa:

„2.1 Za namene tega sporazuma velja, da je proizvod predmet dampinga, tj., da se vnaša v gospodarstvo druge države po nižji vrednosti, kot je normalna, če je izvozna cena proizvoda pri izvozu iz ene v drugo državo nižja od primerljive cene v redni trgovini za enak proizvod, ki je namenjen porabi v državi izvoza.

2.2 Če prodaje enakega proizvoda ni v redni trgovini na domačem trgu države izvoznice ali če zaradi določenih tržnih razmer ali nizke prodaje na domačem trgu države izvoza [...] taka prodaja ne dopušča prave primerjave, se stopnja dampinga ugotavlja s primerjavo s primerljivo ceno enakega proizvoda ob izvozu v ustrezno tretjo državo pod pogojem, da je ta cena značilna, ali s stroški proizvodnje v državi porekla ob dodanem razumnem znesku administrativnih, prodajnih in splošnih stroškov in dobička.

[...]“.

Protokol o pristopu Kitajske k STO

5 Ljudska republika Kitajska je 11. decembra 2001 s Protokolom o pristopu Ljudske republike Kitajske k STO (v nadaljevanju: Protokol o pristopu Kitajske k STO) postala članica STO.

6 Člen 15(a) in (d) Protokola o pristopu Kitajske k STO določa:

„Člen VI GATT 1994, [Protidampinški sporazum] in [Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 243)] se uporabljajo v postopkih v zvezi z uvozom kitajskega porekla na ozemlje [članice] STO v skladu s tem:

(a) Članica STO uvoznica za določitev primerljivosti cen v skladu s členom VI GATT iz leta 1994 in [p]rotidampinškim sporazumom uporabi kitajske cene ali stroške za industrijo v preiskavi oziroma metodologijo, ki ne temelji na strogi primerjavi z domačimi cenami ali stroški na Kitajskem, na podlagi teh pravil:

- (i) če lahko proizvajalci, ki so v preiskavi, jasno dokažejo, da v industriji, ki proizvaja podoben izdelek, prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede izdelave, proizvodnje in prodaje tega izdelka, članica STO uvoznica za določitev primerljivosti cen uporabi kitajske cene ali stroške za industrijo v preiskavi;
- (ii) članica STO uvoznica lahko uporabi metodologijo, ki ne temelji na strogi primerjavi z domačimi cenami ali stroški na Kitajskem, če proizvajalci v postopku ne morejo jasno dokazati, da v industriji, ki proizvaja podoben izdelek, prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede izdelave, proizvodnje in prodaje tega izdelka.

[...]

(d) Ko bo [Ljudska republika] Kitajska v skladu z nacionalnim pravom [č]lanice STO uvoznice dokazala, da je tržno gospodarstvo, se bodo določbe odstavka (a) razveljavile pod pogojem, da bodo v nacionalnem pravu [članice] uvoznice določena merila tržnega gospodarstva ob pristopu. Določbe odstavka (a)(ii) vsekakor prenehajo veljati 15 let po pristopu. Poleg tega, če [Ljudska republika] Kitajska v skladu z nacionalnim pravom [č]lanice STO uvoznice dokaže, da v posamezni industriji oziroma sektorju prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva, se določbe odstavka (a) v zvezi z netržnim gospodarstvom za to industrijo oziroma sektor ne uporabljajo več.“

Pravo Unije

7 Določbe, ki urejajo sprejetje protidampinških ukrepov s strani Evropske unije, ki so veljale ob sprejetju sporne uredbe, so vsebovane v Uredbi (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21, v nadaljevanju: osnovna uredba). Z osnovno uredbo je bila razveljavljena in nadomeščena Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51).

8 V uvodni izjavi 9 osnovne uredbe je navedeno:

„Zaželeno je, da se določijo jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko relevantni pri odločanju o tem, ali je dampinški uvoz povzročil znatno škodo ali grozi, da jo bo povzročil. Pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, bi bilo treba nameniti pozornost vplivu drugih dejavnikov in še posebej prevladujočih tržnih pogojev v Uniji.“

9 Člen 2 te uredbe, naslovljen „Določitev dampinga“, v odstavku 7 določa:

„(a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno z Unijo, ali, kadar to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Uniji za podoben izdelek, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki. Kadar je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

(b) Pri protidampinških preiskavah v zvezi z uvozom iz Ljudske republike Kitajske, Vietnama in Kazahstana ter katere koli države, ki nima tržnega gospodarstva in je članica STO na dan začetka preiskave, se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili in postopki, določenimi v točki (c), pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka. Kadar ni tako, se uporabljajo pravila, določena v skladu s točko (a).

[...]“.

10 Člen 3 te uredbe, naslovljen „Določanje škode“, določa:

„1. V skladu s to uredbo izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, pomeni znatno škodo za industrijo Unije, grožnjo znatne škode za industrijo Unije ali znatno zamudo pri izgradnji take industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje:

(a) obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke in

(b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.

3. V zvezi z obsegom dampinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo

v Uniji. V zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Unije, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v znatni meri pritiska na znižanje cen ali v znatni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči.

[...]

5. Preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Unije vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je posamezna industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dampa ali subvencioniranja v preteklosti; velikostjo dejanske stopnje dampa; dejanskim in potencialnim padcem prodaje, dobička, obsega proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti investicij in stopnje izkoriščenosti zmogljivosti; dejavniki, ki vplivajo na cene v Uniji; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ta seznam ni izčrpen, niti ni eden ali več teh dejavnikov skupaj odločujočih.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dumpinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni na podlagi odstavka 3, odgovorni za učinek na industrijo Unije, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dampinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Unije, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. [...]

8. Učinek dampinškega uvoza se ocenjuje glede na proizvodnjo industrije Unije podobnega izdelka, kadar podatki, ki so na voljo, omogočajo ločeno ugotavljanje te proizvodnje na osnovi takih kriterijev, kot je proizvodni proces, prodaja proizvajalcev in njihovi dobički. [...]

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo takšni dejavniki, kot so:

- (a) znatno povečana stopnja dampinškega uvoza na trgu Unije, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (b) ali ima izvoznik dovolj prosto dostopnih zmogljivosti oziroma gre za neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dampinškega izvoza v Unijo, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo kakršen koli dodaten izvoz;
- (c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu;
- (d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dumpinski izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.“

- 11 Člen 4 osnovne uredbe, naslovljen „Opredelitev industrije Unije“, v odstavku 1 določa:

„Za namene te uredbe se izraz ‚industrija Unije‘ nanaša na proizvajalce podobnih izdelkov v Uniji kot celoto ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Uniji, [...]

[...]“.

- 12 Člen 5 te uredbe, naslovljen „Začetek postopkov“, v odstavku 4 določa:

„Preiskava na podlagi odstavka 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oziroma nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Unije oziroma je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Unije oziroma da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Uniji, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Unije, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. [...]“

- 13 Člen 6(7) navedene uredbe določa:

„Pritožniki, uvozniki in izvozniki ter njihova predstavniška združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), kakor tudi predstavniki države izvoznice, lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic, ki so pomembne za predstavitev njihovih primerov in niso zaupne v smislu člena 19 ter so uporabljene v preiskavi.

Takšne stranke se lahko odzovejo na take informacije in njihove pripombe se upoštevajo, če so dovolj utemeljene.“

- 14 Člen 11(2) in (9) iste uredbe določa:

„2. Dokončni protidampinski ukrep preneha veljati pet let po njegovi uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci v Uniji ali pa se vložijo v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat tega pregleda.

[...]

9. Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo na podlagi tega člena, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, zlasti odstavkov 11 in 12, ter člena 17.“

15 Člen 18 osnovne uredbe, naslovljen „Nesodelovanje“, v odstavku 1 določa:

„V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev.

Kadar se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stran dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva.

Zainteresirane strani je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.“

16 Člen 19(2) in (4) te uredbe določa:

„2. Od zainteresiranih strani, ki dostavljajo zaupne informacije, se zahteva, da priskrbijo za te informacije povzetke, ki niso zaupni. Ti povzetki so dovolj podrobni, da dovoljujejo smiselno razumevanje vsebine informacij, predloženih v zaupni obliki. V izjemnih okoliščinah lahko te strani navedejo, da takih informacij ni mogoče povzeti. V takih izjemnih okoliščinah je treba predložiti izjavo o razlogih, zakaj tak povzetek ni mogoč.

[...]

4. Ta člen ne onemogoča, da pristojni organi Unije razkrijejo splošne informacije, še posebej razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete na podlagi te uredbe, ali razkritja dokazov, ki so jih pristojni organi Unije uporabljali, v taki meri, kot je potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Tako razkritje mora upoštevati upravičene interese vpletenih strank, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.“

17 Člen 20 navedene uredbe, naslovljen „Razkritje“, določa:

„1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

[...]

4. Dokončno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij in običajno ne pozneje kot en mesec pred začetkom postopkov iz člena 9. Kadar Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo pozneje v najkrajšem možnem času.

To razkritje ne posega v nobeno poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija, toda kadar ta odločitev temelji na morebitnih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

[...]“.

Dejansko stanje

- 18 Vinska kislina se uporablja zlasti pri proizvodnji vina in drugih pijač, kot aditiv za živila in kot zaviralno sredstvo v mavcu. V Evropski uniji in Argentini se vinska kislina L+ pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina, in sicer iz vinske usedline (v nadaljevanju: naravna vinska kislina). Na Kitajskem se vinska kislina L+ in vinska kislina DL pridobivata s kemijsko sintezo iz benzena (v nadaljevanju: sintetična vinska kislina). Sintetična vinska kislina ima enake fizikalne in kemične lastnosti kot naravna vinska kislina in je namenjena enaki osnovni uporabi kot naravna vinska kislina.
- 19 Družba Changmao je kitajski proizvajalec izvoznik sintetične vinske kisline. Družbe Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA in Caviro Extra SpA, nekdanja Caviro Distillerie Srl (v nadaljevanju: Caviro Distillerie) (v nadaljevanju skupaj: Distillerie Bonollo in drugi) so proizvajalci naravne vinske kisline s sedežem v Uniji.
- 20 Komisija je 24. septembra 2004 prejela pritožbo v zvezi z dampinškimi praksami v sektorju vinske kisline, ki jo je vložilo več proizvajalcev Unije.

Postopki pred sprejetjem sporne uredbe

- 21 Svet je 23. januarja 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 130/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2006, L 23, str. 1).
- 22 Svet je s to uredbo med drugim potrdil tržno gospodarsko obravnavo (TGO) treh kitajskih proizvajalcev izvoznikov, in sicer družb Changmao, Ninghai Organic Chemical Factory in Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (v nadaljevanju: Hangzhou). Za izdelke, ki jih proizvajajo ti trije proizvajalci, je bila uvedena protidampinška dajatev v višini 10,1 %, 4,7 % oziroma 0 %. Poleg tega je bila s to uredbo uvedena protidampinška dajatev v višini 34,9 % na vinsko kislino, ki jo proizvajajo vsi drugi kitajski proizvajalci izvozniki.
- 23 Svet je 13. aprila 2012 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 332/2012 o spremembi Uredbe št. 130/2006 in izključitvi družbe Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd iz dokončnih ukrepov (UL 2012, L 108, str. 1).
- 24 Ta izvedbena uredba je bila sprejeta na podlagi poročila pritožbenega organa STO z dne 29. novembra 2005 v zadevi „Mehika – dokončni protidampinški ukrepi za goveje meso in riž“ (WT/DS 295/AB/R, točki 305 in 306), iz katerega je v bistvu izhajalo, da je treba proizvajalca izvoznika, za katerega v prvotni preiskavi damping ni bil ugotovljen, izključiti s področja uporabe dokončnega ukrepa, uvedenega po preiskavi, zanj pa se ne smeta izvajati upravni pregled in pregled v zvezi s spremenjenimi okoliščinami. V obravnavani zadevi je Svet, potem ko je ugotovil, da na podlagi prvotne preiskave ni bilo mogoče ugotoviti, da je družba Hangzhou izvajala damping, izvoz tega proizvajalca izključil s področja uporabe Uredbe št. 130/2006.

- 25 Svet je 16. aprila 2012 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1225/2009 (UL 2012, L 110, str. 3), s katero so bile ohranjene protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo št. 130/2006, za izdelke vseh kitajskih proizvajalcev izvoznikov, razen za izdelke družbe Hangzhou.
- 26 Svet je 26. junija 2012 po postopku delnega vmesnega pregleda v zvezi z družbama Changmao in Ninghai Organic Chemical Factory sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 626/2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 (UL 2012, L 182, str. 1).
- 27 Svet je s to uredbo tema družbama zavrnil TGO, ki jima je bila prej priznana, in po določitvi normalne vrednosti na podlagi informacij, ki jih je posredoval proizvajalec, ki je sodeloval v primerljivi državi, in sicer Argentini, za izdelke, ki jih proizvajata ta kitajska proizvajalca izvoznika, uporabil protidampinške dajatve v višini 13,1 % oziroma 8,3 %.
- 28 Komisija je 4. decembra 2014 na podlagi pritožbe, ki jo je več proizvajalcev s sedežem v Uniji, med njimi tudi družba Distillerie Bonollo in drugi, vložilo proti družbi Hangzhou, v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, omejenega na enega kitajskega proizvajalca izvoznika, Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (UL 2014, C 434, str. 9).
- 29 Komisija je 9. februarja 2016 sprejela Izvedbeni sklep (EU) 2016/176 o ustavitvi protidampinškega postopka za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jo proizvaja Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (UL 2016, L 33, str. 14). Komisija je s tem izvedbenim sklepom ugotovila, da industrija Unije zaradi uvoza vinske kisline, ki jo proizvaja družba Hangzhou, v Unijo, ni utrpela znatne škode v smislu člena 3 Uredbe št. 1225/2009. Zato je zaključila protidampinški postopek v zvezi s tem proizvajalcem izvoznikom, ne da bi mu naložila protidampinške dajatve.
- 30 Sprejetju Izvedbene uredbe št. 626/2012 in Izvedbenega sklepa 2016/176 je sledilo več sodnih postopkov.
- 31 Na eni strani je Splošno sodišče tožbo, ki jo je zoper ta izvedbeni sklep vložilo več proizvajalcev vinske kisline v Uniji, med njimi družba Distillerie Bonollo in drugi, s sodbo z dne 15. marca 2018, Caviro Distillerie in drugi/Komisija (T-211/16, EU:T:2018:148), zavrnilo. Pritožbo, ki so jo isti proizvajalci Unije vložili zoper to sodbo, je Sodišče zavrnilo s sodbo z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija (C-345/18 P, EU:C:2019:589).
- 32 Na drugi strani je bila Izvedbena uredba št. 626/2012 predmet dveh ločenih sodnih postopkov.
- 33 Na prvem mestu, ker je družba Changmao menila, da so protidampinške dajatve, naložene s to uredbo, previsoke, je pri Splošnem sodišču vložila tožbo za razglasitev ničnosti te uredbe. Splošno sodišče je s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), navedeno uredbo razglasilo za nično v delu, v katerem se je uporabljala za navedeno družbo, zaradi kršitve njene pravice do obrambe. Zoper to sodbo Splošnega sodišča ni bila vložena pritožba.
- 34 Komisija je 7. septembra 2017 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila obvestilo o sodbi z dne 1. junija 2017 v zadevi T-442/12 v zvezi z Izvedbeno uredbo št. 626/2012 (UL 2017, C 296, str. 16). V tem obvestilu je bilo pojasnjeno, da se je navedena institucija odločila ponovno odpreti

protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom vinske kisline s poreklom iz Kitajske, ki je privedla do sprejetja Izvedbene uredbe št. 626/2012, v delu, v katerem se ta nanaša na družbo Changmao, in jo nadaljevati na točki, na kateri je prišlo do nepravilnosti. Pojasnjeno je bilo tudi, da je obseg tega ponovnega odprtja omejen na izvršitev sodbe z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), samo v zvezi s tem proizvajalcem izvoznikom. Zadnjenavedeni je bil tako postavljen v položaj, v katerem je bil pred začetkom veljavnosti te izvedbene uredbe, in sicer položaj, ki ga je urejala Izvedbena uredba št. 349/2012, ki je za njegove izdelke določala protidampinško dajatev v višini 10,1 %.

- 35 Na drugem mestu, ker je več proizvajalcev vinske kisline v Uniji, med katerimi so družba Distillerie Bonollo in drugi, menilo, da protidampinške dajatve, naložene z Izvedbeno uredbo št. 626/2012, niso bile dovolj visoke, da bi se odpravil obseg dampinga, ki sta ga izvajali družbi Changmao in Ninghai Organic Chemical Factory, in da bi se posledično odpravila škoda, ki jo je utrpela evropska industrija, je pri Splošnem sodišču vložilo tožbo za razglasitev ničnosti te uredbe. Splošno sodišče je s sodbo z dne 3. maja 2018, Distillerie Bonollo in drugi/Svet (T-431/12, EU:T:2018:251), navedeno uredbo razglasilo za nično, ker se je metodologija, uporabljena za izračun normalne vrednosti, med preiskavo v zvezi s pregledom spremenila, ne da bi bila dokazana sprememba okoliščin v primerjavi s prvotno preiskavo.
- 36 Pritožbo, ki jo je družba Changmao vložila zoper to sodbo, je Sodišče s sodbo z dne 3. decembra 2020, Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo in drugi (C-461/18 P, EU:C:2020:979), skoraj v celoti zavrnilo.

Sporna uredba in postopek njenega sprejetja

- 37 Komisija je 19. aprila 2017 po zahtevku za pregled zaradi izteka protidampinških ukrepov, uvedenih z Izvedbeno uredbo št. 349/2012, ki ga je vložilo več proizvajalcev vinske kisline v Uniji, med njimi družba Distillerie Bonollo in drugi, ki predstavljajo več kot 52 % celotne proizvodnje Unije, v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2017, C 122, str. 8).
- 38 Komisija je z dopisom z dne 20. aprila 2017 zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe o začasnem vzorcu proizvajalcev Unije, ki ga je izbrala v skladu s členom 17 osnovne uredbe. Začasni vzorec je sestavljalo šest proizvajalcev, ki so predstavljali 86 % celotne proizvodnje vinske kisline v Uniji, med njimi družbe Caviro Distillerie, Industria Chimica Valenzana in Distillerie Mazzari.
- 39 Komisija se je 13. junija 2017 ob upoštevanju, prvič, dopisa združenja italijanskih proizvajalcev vinske kisline Assodistil, v katerem je bilo navedeno, da družba Distillerie Mazzari ni želela sodelovati v preiskavi v zvezi s pregledom, in drugič, zahteve družbe Distillerie Bonollo, da se vključi v vzorec, odločila, da vzorčenje proizvajalcev vinske kisline v Uniji ni več primerno, in je vsem proizvajalcem Unije poslala vprašalnike.
- 40 Na te vprašalnike je odgovorilo sedem proizvajalcev Unije, razen, med drugim, družba Distillerie Mazzari.
- 41 Kitajski proizvajalci izvozniki, s katerimi je Komisija vzpostavila stik, vključno z družbo Changmao, v preiskavi v zvezi s pregledom niso sodelovali.

- 42 Komisija je z dopisom z dne 30. aprila 2018 družbi Changmao poslala dokument o splošnem razkritju, v katerem je predstavila svojo analizo bistvenih dejstev in premislekov v podporo podaljšanju protidampinških ukrepov za dodatno obdobje petih let.
- 43 Družba Changmao je 14. maja 2018 Komisiji predložila pripombe k dokumentu o splošnem razkritju. Nato je z elektronskim sporočilom z dne 12. junija 2018 to institucijo vprašala, ali namerava na podlagi pripomb, ki jih je predložila, sprejeti revidiran dokument o splošnem razkritju.
- 44 Komisija ji je z elektronskim sporočilom z dne 15. junija 2018 potrdila, da so bile njene pripombe ustrezno analizirane in da bo odgovor nanje podan v uredbi, ki jo bo sprejela.
- 45 Komisija je 28. junija 2018 sprejela sporno uredbo.
- 46 Iz te uredbe je razvidno, prvič, glede obstoja dampa, da je Komisija normalno vrednost izračunala na podlagi člena 2(7)(a) osnovne uredbe, ki se uporablja za uvoz iz držav brez tržnega gospodarstva. Po tem, ko je nameravala uporabiti Argentino kot primerljivo državo, in po tem, ko sta bila oba argentinska proizvajalca pozvana k sodelovanju, se je izkazalo, da je eden od teh proizvajalcev prenehal proizvajati izdelek, ki se pregleduje, drugi pa je zavrnil sodelovanje. Ker proizvajalci iz druge morebitne primerljive države niso zadovoljivo sodelovali, je Komisija normalno vrednost določila na „kateri koli drugi razumni osnovi“, kot to določa prvi pododstavek člena 2(7)(a) osnovne uredbe. Natančneje, Komisija je normalno vrednost izračunala na podlagi informacij iz zahtevka za pregled v zvezi s cenami, ki jih je zaračunal argentinski proizvajalec v okviru nacionalne prodaje zadevnega izdelka. Ker je bil zadevni izdelek, proizveden v Argentini, naravna vinska kislina, medtem ko je bila vinska kislina kitajskih proizvajalcev izvoznikov sintetična vinska kislina, ki je cenejša, je Komisija izvedla nekatere prilagoditve, da bi upoštevala razlike v stroških proizvodnih metod teh dveh vrst izdelkov.
- 47 Zaradi nesodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov, s katerimi je bil vzpostavljen stik, vključno z družbo Changmao, je Komisija v skladu s členom 18 osnovne uredbe svoje ugotovitve sprejela „na osnovi dostopnih dejstev“ in je zato izvozne cene določila na podlagi zbirke podatkov, omenjene v členu 14(6) te uredbe. Komisija je na podlagi teh podatkov med drugim ugotovila, da tehtano povprečje stopnje dampa družb Changmao in Ninghai Organic Chemical Factory presega 70 %.
- 48 Komisija je tako sklenila, prvič, da se je dumping v obdobju preiskave v zvezi s pregledom nadaljeval, in drugič, da obstaja velika verjetnost, da bodo proizvajalci izvozniki, za katere veljajo ukrepi, ohranili dumping. Zlasti bi iztek ukrepov verjetno povzročil znatno povečanje izvoza v Unijo po znatnih dampinških cenah.
- 49 Drugič, v zvezi s škodo iz sporne uredbe na eni strani izhaja, da je Komisija menila, da sedem proizvajalcev Unije, ki so sodelovali v preiskavi, predstavlja večji delež celotne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji, in sicer več kot 60-odstotni delež. Zato je bilo treba zadevnih sedem proizvajalcev šteti za „industrijo Unije“ v smislu členov 4(1) in 5(4) osnovne uredbe. Komisija je po proučitvi kazalnikov škode za industrijo Unije v smislu člena 3(5) osnovne uredbe na podlagi preverjenih informacij, zbranih od sodelujočih proizvajalcev, sklenila, da sprejeti protidampinški ukrepi niso v celoti dosegli želenega učinka in da industrija Unije ostaja ranljiva za škodljive učinke dampinškega uvoza na trg Unije.

- 50 Na drugi strani je Komisija proučila verjetnost, da bi se škoda v primeru izteka ukrepov ponovila. Ker kitajski proizvajalci izvozniki, s katerimi je bil vzpostavljen stik, niso sodelovali, se je Komisija v skladu s členom 18 osnovne uredbe oprla na dostopne informacije. Na podlagi te analize je presodila, da bi iztek ukrepov najverjetneje povzročil povečanje dampinškega uvoza, posledica tega pa bi bilo znižanje cen industrije Unije ter nadaljnje poslabšanje že tako slabih gospodarskih razmer te industrije. Zato je sklenila, da bi iztek ukrepov po vsej verjetnosti povzročil ponovitev škode industriji Unije.
- 51 Tretjič, Komisija je proučila, ali bi bila ohranitev obstoječih protidampinških ukrepov v nasprotju z interesom Unije kot celote, in ugotovila, da ne bi bila.
- 52 Glede na navedeno se je Komisija odločila, da s sporno uredbo ohrani dokončne protidampinške dajatve v višini 8,3 % na uvoz izdelkov, ki jih proizvaja družba Ninghai Organic Chemical Factory, v višini 10,1 % na uvoz izdelkov, ki jih proizvaja družba Changmao, in 34,9 % na uvoz izdelkov vseh drugih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, razen družbe Hangzhou.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 53 Družba Changmao je 12. septembra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe.
- 54 Družba Changmao je v utemeljitev tožbe navedla pet tožbenih razlogov, od katerih se je prvi nanašal na to, da naj bi Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je za izračun normalne vrednosti uporabila metodologijo primerljive države, drugi na napačno uporabo prava in očitne napake pri presoji, storjene pri ugotavljanju ranljivosti industrije Unije, tretji na očitne napake pri presoji glede verjetnosti ponovitve škode, četrti na kršitev pravice do obrambe in načela dobrega upravljanja ter nazadnje peti na neobstoj obrazložitve.
- 55 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo teh pet tožbenih razlogov in s tem ničnostno tožbo v celoti.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 56 Družba Changmao Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - primarno, ugodi tožbi na prvi stopnji in tako razglasi ničnost sporne uredbe v delu, v katerem se nanaša nanjo;
 - podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje, in
 - Komisiji in intervenientkam naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.
- 57 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne kot neutemeljeno in

- družbi Changmao naloži plačilo stroškov.
- 58 Družba Distillerie Bonollo in drugi Sodišču predlagajo, naj:
- pritožbo v celoti zavrže kot brezpredmetno, vsekakor pa zavrne kot neutemeljeno in/ali zavrže kot nedopustno, in
 - družbi Changmao naloži plačilo stroškov, ki so jim nastali v pritožbenem postopku in v postopku na prvi stopnji.
- 59 Sodišče je 13. junija 2022 v skladu s členom 24, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije Svet in Evropski parlament pozvalo, naj se udeležita obravnave, da bi odgovorila na vprašanja v zvezi s prvim pritožbenim razlogom.

Pritožba

- 60 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge, od katerih se prvi nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s presojo, da nadzora zakonitosti aktov Unije, sprejetih na podlagi člena 2(7) osnovne uredbe, ni mogoče opraviti glede na Protokol o pristopu Kitajske k STO, drugi in tretji na napačno uporabo prava in očitne napake pri presoji, storjene pri ugotavljanju ranljivosti industrije Unije in verjetnosti ponovitve škode, povzročene tej industriji, s čimer naj bi bilo kršeno zlasti načelo dobrega upravljanja, in nazadnje četrti na kršitev pravice do obrambe.

Prvi pritožbeni razlog

- 61 Prvi pritožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov. Pritožnica s prvim delom tega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe presodilo, da se izjema od načela, v skladu s katerim sodišče Unije ne opravlja nadzora nad zakonitostjo aktov institucij Unije glede na njihovo skladnost s pravili sporazumov STO, ki jo je Sodišče priznalo v sodbi z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet (C-69/89, EU:C:1991:186), v obravnavani zadevi ne uporablja. Z drugim delom navedenega pritožbenega razloga mu očita, da je v točki 74 izpodbijane sodbe napačno zavrnilo obstoj tretje izjeme od zgoraj navedenega načela.

Prvi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 62 Družba Changmao s prvim delom prvega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe ugotovilo, da zakonitosti aktov Unije, sprejetih v skladu s členom 2(7) osnovne uredbe, ni mogoče preveriti glede na Protokol o pristopu Kitajske k STO. Splošno sodišče naj bi zlasti napačno uporabilo pravo, ker je na podlagi točke 48 sodbe z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), ugotovilo, da je ta člen 2(7) izraz volje zakonodajalca Unije, da na tem področju uveljavi pristop, lasten pravnemu redu Unije, in to tudi po pristopu Ljudske republike Kitajske k STO.

- 63 V zvezi s tem družba Changmao na eni strani trdi, da ta določba nasprotno odraža voljo zakonodajalca Unije, da izpolni posebno obveznost, prevzeto v okviru Protokola o pristopu Kitajske k STO, v smislu sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet (C-69/89, EU:C:1991:186, točke od 29 do 32), ki v bistvu zajema zavezo, da se metoda odstopanja, imenovana metoda „primerljive države“, glede kitajskih proizvajalcev izvoznikov uporablja le do izteka prehodnega obdobja iz člena 15 tega protokola.
- 64 To razlago naj bi poleg tega potrjevala zgodovina nastanka člena 2(7) osnovne uredbe, zlasti uvodni izjavi 54 in 55 predloga Komisije za sklep Sveta o določitvi stališča Skupnosti na ministrski konferenci, ustanovljeni s [s]porazumom o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, o pristopu Ljudske republike Kitajske k Svetovni trgovinski organizaciji (COM/2001/0517 final) (UL 2002, C51 E, str. 314) in poznejši sklep Sveta z dne 19. oktobra 2001 (2001/0218 (CNS) in 2001/0216 (CNS)). Splošno sodišče pa naj v izpodbijani sodbi ne bi odgovorilo na njene trditve v zvezi z zgodovino nastanka tega člena 2(7).
- 65 Na drugi strani se po mnenju družbe Changmao sodna praksa, ki izhaja iz sodbe z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), v obravnavani zadevi ne uporablja, ne le zato, ker se je ta sodba nanašala na poseben položaj Republike Armenije, ampak tudi zato, ker je urejala položaje pred datumom izteka prehodnega obdobja, določenega v Protokolu o pristopu Kitajske k STO. Poleg tega naj bi se nanašala le na primer držav brez tržnega gospodarstva, ki niso članice STO.
- 66 Družba Changmao v zvezi z nadzorom nad akti Unije ob upoštevanju prava STO meni, da je prva izjema, na katero se nanaša sodba z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet (C-69/89, EU:C:1991:186), in ki je navedena v točki 60 izpodbijane sodbe, s sklicevanjem na sodno prakso, ki izhaja iz sodb z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, točki 40 in 41), in z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma (C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 87), v obravnavani zadevi izpolnjena. V zvezi s tem navaja, da člen 2(7) osnovne uredbe pomeni izjemo od osnovnih pravil za ugotovitev dampa in da je treba to določbo, čeprav se ne sklicuje na Protokol o pristopu Kitajske k STO, razlagati v skladu z zakonodajo Unije. Poleg tega naj navedene izjeme ne bi bilo mogoče uporabiti za uvoz iz Kitajske po izteku prehodnega obdobja iz člena 15 tega protokola, tako da bi se morala za ta uvoz po tem izteku uporabljati osnovna pravila iz člena 2, od (1) do (6), osnovne uredbe.
- 67 Tako se je po mnenju družbe Changmao člen 15(a) in (d) navedenega protokola prenehal uporabljati 11. decembra 2016, tako da naj se za Ljudsko republiko Kitajsko od tega datuma ne bi več uporabljala pravila „primerljive države“, kar naj bi potrjevalo tudi poročilo pritožbenega organa STO z dne 15. julija 2001 v zadevi „Evropske skupnosti – Dokončni protidampinski ukrepi za nekatere pritrtilne elemente iz železa ali jekla iz Kitajske“ (WT/DS/397). Ker naj bi v obravnavani zadevi obvestilo Komisije o začetku postopka začelo veljati 19. aprila 2017, naj bi bilo zato treba šteti, da mora Unija po izteku prehodnega obdobja, določenega v Protokolu o pristopu Kitajske k STO, pri določanju normalne vrednosti za kitajske proizvajalce izvoznike praviloma uporabljati proizvodne stroške in cene na domačem kitajskem trgu.
- 68 Družba Distillerie Bonollo in drugi, Parlament, Svet in Komisija izpodbijajo utemeljenost tega prvega dela prvega pritožbenega razloga.

– *Presoja Sodišča*

- 69 Najprej je treba opozoriti, da se je mogoče na določbe mednarodnega sporazuma, katerega pogodbenica je Unija, v podporo tožbi za razglasitev ničnosti akta sekundarne zakonodaje Unije ali ugovoru nezakonnosti takega akta sklicevati le pod pogojema, da narava in sistematika tega sporazuma temu ne nasprotujeta in da so te določbe z vidika svoje vsebine nepogojne in dovolj natančne. Zgolj če sta ta pogoja kumulativno izpolnjena, se je torej mogoče na take določbe sklicevati pred sodiščem Unije kot na merilo za presojo zakonitosti akta Unije (sodba z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 70 V zvezi s sporazumi STO, katerih sestavni del je Protokol o pristopu, pa je Sodišče že lahko pojasnilo, po eni strani, da ti sporazumi niso taki, da bi posameznikom dajali pravice, na katere bi se ti v skladu s pravom Unije pred sodiščem lahko neposredno sklicevali (glej po analogiji sodbi z dne 14. decembra 2000, Dior in drugi, C-300/98 in C-392/98, EU:C:2000:688, točki 43 in 44, in z dne 15. marca 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, točka 46).
- 71 Po drugi strani iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Sporazum o ustanovitvi STO in sporazumi iz prilog od 1 do 4 k temu sporazumu glede na svojo naravo in sistematiko načeloma niso del pravil, z vidika katerih je mogoče nadzirati zakonitost aktov institucij Unije (glej sodbo z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 83 in navedena sodna praksa).
- 72 V zvezi s tem je Sodišče zlasti navedlo, da bi priznanje, da naloga zagotavljanja skladnosti prava Unije s pravili STO pripada neposredno sodišču Unije, prikrajšalo zakonodajne in izvršilne organe Unije za manevrski prostor, ki ga imajo podobni organi trgovinskih partnerjev Unije. Ni namreč sporno, da so nekatere pogodbenice, ki so med najpomembnejšimi trgovinskimi partnerji Unije, glede na predmet in cilj sporazumov, navedenih v prejšnji točki, ugotovile, da ti niso med pravili, ki jih njihovi sodni organi uporabijo pri preverjanju zakonitosti pravil nacionalnega prava. Tak neobstoj vzajemnosti, če bi bil sprejet, bi lahko povzročil neuravnoteženo uporabo pravil STO (sodba z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 84 in navedena sodna praksa).
- 73 Sodišče je tudi menilo, da sistem, ki izhaja iz sporazumov STO, namenja pomembno mesto pogajanjem med strankami. Natančneje, v zvezi z uporabo teh sporazumov v pravnem redu Unije je opozorilo, da Sporazum o ustanovitvi STO, vključno s prilogami, v skladu s preambulo še naprej temelji – kot GATT iz leta 1947 – na načelu pogajanj, ki potekajo „na podlagi vzajemnosti in obojestranskih koristi“, in se tako, kar zadeva Unijo, razlikuje od sporazumov, ki jih je Unija sklenila s tretjimi državami in ki uvajajo določeno asimetrijo obveznosti ali ustvarjajo posebne integracijske odnose z Unijo (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 1999, Portugalska/Svet, C-149/96, EU:C:1999:574, točki 36 in 42 ter navedena sodna praksa).
- 74 Le v dveh izjemnih položajih, ki izhajata iz namena zakonodajalca Unije, da omeji svoj manevrski prostor pri uporabi pravil STO, je Sodišče presodilo, da sodišče Unije po potrebi opravi nadzor zakonitosti akta Unije in aktov, sprejetih za njegovo uporabo, glede na navedene sporazume ali sklep Organa STO za reševanje sporov, s katerim je ugotovljeno neupoštevanje teh sporazumov (sodba z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 85 in navedena sodna praksa).

- 75 Gre, prvič, za položaj, v katerem je bil namen Unije izvršiti posebno obveznost, ki jo je prevzela v okviru sporazumov, navedenih v točki 71 te sodbe, in drugič, za položaj, v katerem zadevni pravni akt Unije izrecno napotuje na posamične določbe teh sporazumov (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 22. junija 1989, Fediol/Komisija, 70/87, EU:C:1989:254, točke od 19 do 22; z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet, C-69/89, EU:C:1991:186, točke od 29 do 32, in z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 86 in navedena sodna praksa).
- 76 V zvezi s členom 2(7) osnovne uredbe, ki se nanaša na določitev normalne vrednosti uvoza iz države članice STO brez tržnega gospodarstva, je treba opozoriti, da je Sodišče, kot je Splošno sodišče opozorilo v točki 65 izpodbijane sodbe, že razsodilo, da je ta določba izraz volje zakonodajalca Unije, da na tem področju uporabi pristop, lasten pravnemu redu Unije (sodba z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 88 in navedena sodna praksa).
- 77 V zvezi s tem je treba poudariti, da iz razlogov, ki jih je generalna pravobranilka navedla v točkah od 89 do 91 sklepnih predlogov, trditve pritožnice, da sodne prakse Sodišča, navedene v prejšnji točki te sodbe, v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti, ni mogoče sprejeti.
- 78 Poleg tega je Sodišče pojasnilo, da presoje, ki izhajajo iz sodne prakse, navedene v točki 76 te sodbe, ne omajajo dejstvo, da je v uvodni izjavi 3 osnovne uredbe navedeno, da je treba pravila protidampinškega sporazuma „v največji možni meri“ prenesti v pravo Unije. Ta izraz je treba namreč razumeti tako, da zakonodajalec Unije, čeprav je hotel upoštevati pravila protidampinškega sporazuma pri sprejemanju te uredbe, ni izrazil, da hoče v navedeno uredbo prenesti vsako od teh pravil. Ugotovitev, da je namen člena 2(7) osnovne uredbe izvršitev posebne obveznosti iz člena 2 protidampinškega sporazuma, torej nikakor ne more temeljiti izključno na besedilu te uvodne izjave (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 89 in navedena sodna praksa).
- 79 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče v bistvu že razsodilo, da za ugotovitev volje zakonodajalca Unije, da v pravo Unije prenese posebno obveznost, prevzeto v okviru sporazumov STO, ne zadostuje, da je iz uvodnih izjav zadevnega pravnega akta Unije na splošno razvidno, da je bil ta akt sprejet ob upoštevanju mednarodnih obveznosti Unije. Nujno pa je, da je iz posamične izpodbijane določbe prava Unije mogoče sklepati, da je njen namen, da se s pravnim redom Unije izvaja posebna obveznost, ki izhajajo iz sporazumov STO (glede v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, točke od 44 do 46 in navedena sodna praksa).
- 80 Poleg tega je treba ugotoviti, kot je tudi generalna pravobranilka navedla v točkah 70 in 85 sklepnih predlogov, da po eni strani v nobeni uvodni izjavi osnovne uredbe ni omenjen Protokol o pristopu Kitajske k STO. Pa drugi strani iz pripravljanih dokumentov za to uredbo ni mogoče sklepati o niti najmanjšem namenu zakonodajalca Unije izvajati kakršno koli obveznost, prevzeto v okviru navedenega protokola.
- 81 Poleg tega v nasprotju s tem, kar trdi družba Changmao, Splošno sodišče s tem, da v okviru razlage člena 2(7) osnovne uredbe ni upoštevalo pripravljanih dokumentov, na podlagi katerih je bil sprejet Protokol o pristopu Kitajske k STO, ni napačno uporabilo prava.

- 82 Nazadnje, v zvezi s trditvami pritožnice v zvezi s poročilom pritožbenega organa STO z dne 15. julija 2001 je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v točki 77 izpodbijane sodbe to trditev zavrnilo s tem, ko je presodilo, prvič, da možnosti gospodarskega subjekta, da se pred sodiščem Unije sklicuje na dejstvo, da zakonodaja Unije ni združljiva s poročilom organa STO za reševanje sporov, ni mogoče sprejeti zunaj primerov, navedenih v točki 60 izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na materialnopravna pravila STO, in se je v zvezi s tem sklicevalo na sodbi z dne 10. novembra 2011, X in X BV (C-319/10 in C-320/10, EU:C:2011:720, točka 37), in z dne 18. oktobra 2018, Rotho Blaas (C-207/17, EU:C:2018:840, točka 46), ter, drugič, da tožeča stranka ni navedla nobene trditve, na podlagi katere bi bilo mogoče ugotoviti, da je Unija s sprejetjem člena 2(7) osnovne uredbe nameravala izpolniti posebno obveznost, ki izhaja iz poročila organa STO za reševanje sporov, ali da se je na to poročilo v osnovni uredbi izrecno sklicevala. Vendar pritožnica pred Sodiščem ne navaja, v čem naj bi bilo navedeno stališče Splošnega sodišča napačno.
- 83 V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ko je presodilo, da v obravnavani zadevi ne gre za izjemen položaj, ki ga je Sodišče priznalo v sodni praksi, ki izhaja iz sodbe z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet (C-69/89, EU:C:1991:186, točke od 29 do 32). Zato Splošno sodišče s tem, ko je odločilo, da se za izpodbijanje veljavnosti člena 2(7) osnovne uredbe in s tem zakonitosti sporne uredbe, sprejete na podlagi prvonavedene uredbe, ni mogoče sklicevati na Protokol o pristopu Kitajske k STO, ni napačno uporabilo prava.
- 84 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Drugi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 85 Družba Changmao z drugim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 74 izpodbijane sodbe zavrnilo njene trditve v zvezi z obstojem „tretje izjeme“ od načela, v skladu s katerim sodišče Unije ne more nadzirati zakonitosti aktov institucij Unije glede njihove skladnosti s sporazumi STO, da bi se lahko neposredno sklicevalo na določbe mednarodnega sporazuma, kot je Protokol o pristopu Kitajske k STO, v primeru, ko „zadevni mednarodni sporazum dovoljuje odstopanje od splošnega pravila in pravo Unije to možnost uporabi, kot v obravnavanem primeru“.
- 86 Družba Distillerie Bonollo in drugi, Parlament, Svet in Komisija menijo, da drugi del prvega pritožbenega razloga ni utemeljen. Družba Distillerie Bonollo in drugi poleg tega trdijo, da je treba ta del zavreči kot nedopusten.

– Presoja Sodišča

- 87 V skladu s členom 169(2) Poslovnika Sodišča morajo biti v okviru navajanih pravnih razlogov in trditev natančno opredeljeni izpodbijani deli obrazložitve odločbe Splošnega sodišča. Tako je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso v pritožbi natančno navesti grajane dele sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, s katerimi se ta predlog posebej utemeljuje, sicer pritožba ali zadevni pritožbeni razlog nista dopustna (sodba z dne 28. aprila 2022, Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, točka 186 in navedena sodna praksa).

- 88 Zlasti ne izpolnjuje teh zahtev, in ga je treba razglasiti za nedopustnega, pritožbeni razlog ali del pritožbenega razloga, katerega utemeljitev ni dovolj jasna in natančna, da bi Sodišče lahko opravilo nadzor zakonitosti, zlasti ker bistveni elementi, na katere se opira ta pritožbeni razlog ali del pritožbenega razloga, iz besedila te pritožbe, ki je v zvezi s tem formulirano nejasno in dvoumno, ne izhajajo dovolj dosledno in razumljivo (glej med drugim sodbo z dne 28. aprila 2022, Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, točka 187 in navedena sodna praksa).
- 89 Čeprav je družba Changmao natančno opredelila točko izpodbijane sodbe, ki jo želi grajati z drugim delom prvega pritožbenega razloga, je treba ugotoviti, da preudarki, ki jih navaja v podporo temu delu, ne vsebujejo nobene jasne in razumljive pravne argumentacije v smislu sodne prakse, navedene v točkah 87 in 88 te sodbe, s katero bi bilo mogoče dokazati, kakšna je vsebina „tretje izjeme“, ki jo zagovarja.
- 90 Drugi del prvega pritožbenega razloga je torej treba zavreči kot nedopusten.
- 91 Posledično je treba prvi pritožbeni razlog v celoti zavrniti oziroma zavreči.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 92 Drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke 103, 106, od 109 do 112, 114, 116, 117, 120 in 121 izpodbijane sodbe, temelji na zatrjevanju očitne napake pri presoji, ker Splošno sodišče ni ugotovilo kršitve člena 3(1), (2) in (5) ter člena 11(2) in (9) osnovne uredbe in načela dobrega upravljanja, ki naj bi bila posledica tega, da Komisija v okviru presoje stanja industrije vinske kisline v Uniji ni upoštevala, prvič, rezultatov gospodarske dejavnosti glavnega proizvajalca vinske kisline v Uniji, in sicer družbe Distillerie Mazzari, in drugič, dejstva, da so negativni rezultati nekaterih proizvajalcev Unije posledica njihovih nepremišljenih naložbenih odločitev.
- 93 Družba Changmao Splošnemu sodišču primarno očita, da ni ugotovilo, da bi morala Komisija v okviru presoje ranljivosti industrije Unije upoštevati podatke o družbi Distillerie Mazzari kot največji proizvajalki naravne vinske kisline v Uniji.
- 94 V zvezi s tem na prvem mestu trdi, da je Splošno sodišče storilo očitno napako pri presoji s tem, da je v točkah 103, 106 in od 109 do 112 izpodbijane sodbe štel, da zadostuje, da je Komisija v okviru ugotavljanja stanja ranljivosti industrije Unije upoštevala zgolj informacije, ki jih je predložilo sedem proizvajalcev Unije, ki so se odločili sodelovati v preiskavi v zvezi s pregledom, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, ne da bi upoštevala podatke v zvezi z družbo Distillerie Mazzari, ker je ta zavrnila sodelovanje v preiskavi. Splošno sodišče torej ni ugotovilo kršitve člena 3(1), (2) in (5) osnovne uredbe. Taka metoda pa naj bi vključevala proces samoizbire v industriji Unije, s tem pa naj bi nastala velika nevarnost izkrivljanja preiskave in njenega rezultata.
- 95 Pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je v točki 106 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisija zaradi nesodelovanja družbe Distillerie Mazzari ni mogla razpolagati z zanesljivimi podatki o tem proizvajalcu. Natančneje, Splošnemu sodišču očita, da ni ugotovilo, da bi morala Komisija pri ugotavljanju ranljivosti industrije Unije upoštevati podatke o družbi Distillerie Mazzari,

s katerimi je že razpolagala v okviru preiskave, ki je privedla do sprejetja Izvedbenega sklepa št. 2016/176, ker sta se obdobji preiskave tega izvedbenega sklepa in sporne uredbe v veliki meri prekrivali, saj sta se obe nanašali zlasti na leti 2013 in 2014.

- 96 Poleg tega bi lahko Komisija za obdobje preiskave v zvezi s pregledom, ki ni ustrezalo obdobju preiskave, ki je privedla do sprejetja Izvedbenega sklepa 2016/176, in sicer obdobje, ki se je nanašalo na leti 2015 in 2016, informacije o tem proizvajalcu zlahka pridobila na podlagi javno dostopnih računovodskih izkazov tega proizvajalca, iz katerih naj bi bila zelo jasno razvidna dobičkonosnost pred obdavčitvijo v višini 8,4 % leta 2015 in 8,1 % leta 2016, kar je v očitnem nasprotju z ugotovitvami iz sporne uredbe o dobičkonosnosti sodelujočih proizvajalcev Unije, in sicer v višini –4 % leta 2015 in 0,8 % leta 2016.
- 97 Tako naj bi Splošno sodišče v točkah 109 in 112 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da Komisija v celotnem obdobju preiskave, ki je privedla do sprejetja sporne uredbe, ni mogla razpolagati z informacijami v zvezi z družbo Distillerie Mazzari, in da zato ni mogoče z gotovostjo vedeti, kakšne bi bile njene ugotovitve, če bi te informacije imela. Prav tako naj bi v točkah 110 in 111 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da Komisiji v izbor proizvajalcev vinske kisline, ki naj bi predstavljali industrijo Unije tega sektorja, ni bilo treba vključiti proizvajalcev, ki so se odločili, da ne bodo sodelovali v preiskavi.
- 98 Na drugem mestu, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točki 114 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so se okoliščine med preiskavo, ki je vodila do sprejetja Izvedbenega sklepa št. 2016/176, in preiskavo, ki je vodila do sprejetja sporne uredbe, spremenile, ker se je družba Distillerie Mazzari odločila, da ne bo več sodelovala v preiskavi, tako da je bila uporaba drugačne metodologije za presojo stanja ranljivosti industrije Unije upravičena. Po mnenju družbe Changmao namreč nesodelovanje družbe Distillerie Mazzari ne pomeni spremembe okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, ki bi lahko upravičila uporabo drugačne metode izračuna od tiste, ki je bila uporabljena pri prvotni preiskavi, na osnovi katere je bila določena protidampinška dajatev. Komisija naj poleg tega v sporni uredbi ne bi ugotovila take spremembe okoliščin.
- 99 Na tretjem mestu, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče s tem, ko je v točkah 116 in 117 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisija ni opustila preučitve vseh upoštevni elementov za ugotovitev stanja ranljivosti industrije Unije in da je zato ravnala s potrebno skrbnostjo in v skladu z načelom dobrega upravljanja, napačno uporabilo pravo. Iz sporne uredbe naj bi bilo namreč nedvoumno razvidno, da se je Komisija pri tej ugotovitvi oprla le na podatke, ki so jih predložili proizvajalci Unije, ki so se odločili sodelovati v preiskavi, ne da bi upoštevala podatke v zvezi z družbo Distillerie Mazzari, ki so ji bili na voljo že pri preiskavi, ki je vodila do sprejetja Izvedbenega sklepa št. 2016/176, ali podatke, navedene v točki 96 te sodbe, s katerimi bi lahko zlahka razpolagala, če bi z vso potrebno skrbnostjo zbrala vse upoštevne elemente.
- 100 Glede na navedeno družba Changmao trdi, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo drugi tožbeni razlog, naveden v utemeljitev tožbe na prvi stopnji, ki se je nanašal na to, da Komisija ni opravila objektivnega preverjanja, ki bi temeljilo na vseh razpoložljivih informacijah za ugotovitev stanja ranljivosti industrije Unije, s čimer naj bi kršila člen 3(1), (2) in (5) ter člen 11(2) in (9) osnovne uredbe, svojo dolžnost skrbnega ravnanja in načelo dobrega upravljanja.
- 101 Pritožnica podredno trdi, da tudi če bi Sodišče presodilo, da Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je s tem, da je presodilo, da Komisija ni bila dolžna upoštevati podatkov o družbi Distillerie Mazzari, napačno uporabilo pravo, industrija vinske kisline Unije v nobenem primeru ne bi bila

v ranljivem položaju. V zvezi s tem navaja, prvič, naslednje: „[t]udi če upoštevamo samo podatke o kazalnikih škode, ki jih je uporabila Komisija, se je potrošnja zmanjšala za 11 % (pravilna vrednost je 25 %), proizvodnja Unije se je povečala za 22 %, prodaja devetih proizvajalcev vinske kisline v Uniji se je povečala za 15–25 % (uvodna izjava 118 sporne uredbe), njihov tržni delež pa za 32 % (uvodna izjava 121 sporne uredbe); prodaja sedmih sodelujočih proizvajalcev Unije se je povečala za 33 % (uvodna izjava 117 sporne uredbe), njihov tržni delež pa za 46 % (uvodna izjava 120 sporne uredbe); medtem ko se je uvoz vinske kisline iz [Kitajske] v Unijo zmanjšal za 47 % (uvodna izjava 101 sporne uredbe), ustrezní tržni delež pa za 40 %, se je uvoz vinske kisline iz [Kitajske], za katero veljajo ukrepi, zmanjšal za 49 %, ustrezní tržni delež pa za 42 % (uvodna izjava 102 sporne uredbe). Kar zadeva povprečne cene na enoto, so se cene vinske kisline s poreklom iz [Kitajske], za katero veljajo ukrepi, znižale za 33 %. Vendar so se cene Unije znižale za več kot 47 %, medtem ko so se proizvodni stroški v Uniji znižali za 44 %. Zato tudi brez upoštevanja rezultatov družbe Distillerie Mazzari industrija vinske kisline v Uniji ni v ranljivem položaju, vsekakor ne zaradi zmanjšanja uvoza vinske kisline s poreklom iz [Kitajske] v Unijo.“

- 102 Po mnenju družbe Changmao bi morala Komisija – tudi če bi bila ranljivost industrije Unije dokazana – v vsakem primeru ugotoviti, da si jo je ta „povzročila sama“ zaradi naložb nekaterih proizvajalcev Unije, da bi povečali svojo proizvodno zmogljivost, medtem ko se je potrošnja na tem trgu zmanjšala, kar naj bi povzročilo določen pritisk na cene, hkrati pa zmanjšalo dobičkonosnost te industrije, donosnost naložb in denarni tok. Poleg tega opozarja, da je Komisija v Izvedbenem sklepu št. 2016/176 ugotovila, da industrija Unije kaže pozitivne rezultate v zvezi z dobičkonosnostjo, donosnostjo naložb in denarnim tokom, in to čeprav se obdobje preiskave pred tem izvedbenim sklepom in obdobje pred sprejetjem sporne uredbe v veliki meri prekrivata.
- 103 Poleg tega pritožnica trdi, da ob vzporednem branju Izvedbenega sklepa 2016/176 in sporne uredbe za obdobje prekrivanja preiskav, na katerih temeljita, ugotovitve Komisije v zvezi z nekaterimi gospodarskimi kazalniki industrije Unije, zlasti tistimi, ki se nanašajo na „potrošnjo“ vinske kisline v Uniji in na „proizvodno zmogljivost“ tega izdelka na trgu Unije, niso skladne. V zvezi s tem na eni strani navaja, da se podatki iz tabele 1 v sporni uredbi, ki prikazujejo celotno potrošnjo vinske kisline v Uniji za leti 2013 in 2014, razlikujejo od podatkov iz tabele 1 v Izvedbenem sklepu št. 2016/176. Na drugi strani se podatki iz tabele 8 v sporni uredbi v zvezi s proizvodnjo vinske kisline v Uniji v obdobju 2013/2014 razlikujejo od podatkov o proizvodnji vinske kisline v Uniji za isto obdobje, kot so razvidni iz tabele 4 Izvedbenega sklepa 2016/176. Vendar naj bi podatki, upoštevani v zvezi s tema makroekonomskima kazalnikoma, nedvomno vplivali na vse druge podatke kazalnikov škode, pridobljene iz podatkov o potrošnji in proizvodnji, kot so tržni deleži in prodaja, navedeni v tabeli 11 in uvodni izjavi 98 sporne uredbe, ter na kazalnik dobičkonosnosti industrije Unije.
- 104 Na podlagi teh elementov družba Changmao trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, ko je v točkah 120 in 121 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba pri presoji vpliva elementov, navedenih v točkah 102 in 103 te sodbe, na ranljivost industrije Unije upoštevati široko diskrecijsko pravico, ki jo ima Komisija na tem področju.
- 105 Družba Distillerie Bonollo in drugi ter Komisija menijo, da je treba drugi pritožbeni razlog deloma zavreči kot nedopusten in deloma zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 106 Najprej je treba navesti, da je treba za to, da lahko institucije Unije ugotovijo, ali obstaja grožnja znatne škode za industrijo Unije v zadevnem gospodarskem sektorju, nujno poznati trenutni položaj te industrije. Institucije bodo namreč lahko le ob poznavanju tega položaja ugotovile, ali lahko neizbežno povečanje dampinškega uvoza v prihodnosti povzroči znatno škodo navedeni industriji, če se ne sprejmejo ukrepi za trgovinsko zaščito. Tako je presoja ranljivosti te industrije prva faza analize pri ugotavljanju morebitnega obstoja grožnje škode (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točka 31).
- 107 V skladu s členom 3(2) osnovne uredbe temelji ugotavljanje obstoja škode industriji Unije na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako, prvič, obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke kot tudi, drugič, posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.
- 108 V členu 4(1) osnovne uredbe je pojem „industrija Unije“ opredeljen tako, da se nanaša na „proizvajalce podobnih izdelkov v Uniji kot celoto“ ali pa „na tiste od [teh proizvajalcev], katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Uniji“. V zadnjenavedeni določbi je med drugim navedeno, da se preiskava ne začne, kadar je delež proizvodnje tistih proizvajalcev v Uniji, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Unije.
- 109 Sodišče je v zvezi s tem že razsodilo, da se 25-odstotni prag nanaša na „celotno proizvodnjo podobnega izdelka s strani industrije Unije“ in je povezan z deležem, ki ga imajo proizvajalci v Uniji, ki podpirajo pritožbo, v celotni proizvodnji. Zato je samo ta 25-odstotni prag upošteven pri ugotovitvi, ali navedeni proizvajalci predstavljajo „večji delež“ celotne proizvodnje podobnega izdelka industrije Unije v smislu člena 4(1) osnovne uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2018, Baby Dan, C-592/17, EU:C:2018:913, točka 79 in navedena sodna praksa).
- 110 Z napotitvijo na navedeni prag je v členu 4(1) osnovne uredbe tako zgolj pojasnjeno, da se skupna proizvodnja proizvajalcev v Uniji, ki podpirajo pritožbo, ki ne dosega 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji, nikakor ne more šteti za dovolj reprezentativno za proizvodnjo Unije. Če skupna proizvodnja navedenih proizvajalcev ta prag preseže, bo protidampinške dajatve mogoče naložiti ali ohraniti, če zadevnim institucijam Unije ob upoštevanju vseh relevantnih elementov v zadevi uspe dokazati, da škoda, ki je nastala zaradi uvozov izdelka, ki je predmet dampa, vpliva na večji delež celotne proizvodnje podobnih izdelkov v Uniji (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2018, Baby Dan, C-592/17, EU:C:2018:913, točka 80 in navedena sodna praksa).
- 111 Iz tega sledi, da se lahko opredelitev industrije Unije v smislu člena 4(1) osnovne uredbe omeji zgolj na proizvajalce Unije, ki so podprli pritožbo, ki je bila podlaga za protidampinško preiskavo (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2018, Baby Dan, C-592/17, EU:C:2018:913, točka 81 in navedena sodna praksa).
- 112 V obravnavani zadevi je treba navesti, prvič, da je proizvodnja proizvajalcev Unije, navedenih v točki 13 izpodbijane sodbe, ki so sprožili pritožbo, ki je privedla do preiskave v zvezi s pregledom, predstavljala 52 % celotne proizvodnje zadevnega izdelka in je tako presegala prag 25 %, določen v členu 4(1) osnovne uredbe v povezavi s členom 5(4) te uredbe. Poleg tega je iz

točke 30 izpodbijane sodbe razvidno, da je sedem proizvajalcev, ki so sodelovali v preiskavi in jih je Komisija upoštevala pri ugotavljanju stanja ranljivosti industrije Unije in grožnje škode, predstavljalo 60 % celotne proizvodnje Unije.

- 113 Drugič, trditve družbe Changmao, s katerimi Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je napačno uporabilo pravo, ko je v točkah 103, 106 in od 109 do 112 izpodbijane sodbe odločilo, da zadostuje, da je Komisija v okviru ugotavljanja stanja ranljivosti industrije Unije upoštevala zgolj informacije, ki jih je predložilo sedem proizvajalcev Unije, ki so se odločili sodelovati, ne da bi upoštevala podatke v zvezi z družbo Distillerie Mazzari kot največjim proizvajalcem naravne vinske kisline v Uniji, je treba zavrnilo. Ker je namreč v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah od 109 do 111 te sodbe, opredelitev industrije Unije lahko omejena le na proizvajalce Unije, ki so podprli pritožbo, ki je bila podlaga za protidampinško preiskavo, ta okoliščina sama po sebi ne more ovreči metodologije, uporabljene pri sprejetju sporne uredbe v smislu člena 4(1) osnovne uredbe. Poleg tega na podlagi te okoliščine prav tako ni mogoče ugotoviti, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni ugotovilo, da Komisija ni preučila vseh upoštevanih elementov za ugotovitev stanja ranljivosti industrije Unije ter da zato ni ravnala s potrebno skrbnostjo in v skladu z načelom dobrega upravljanja.
- 114 Tretjič, Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da ni ugotovilo, da je Komisija kršila člen 3(2) osnovne uredbe. Omejitev opredelitve industrije Unije le na proizvajalce Unije, ki so podprli pritožbo, ki je bila podlaga za protidampinško preiskavo, in ki so sodelovali v preiskavi, namreč sama po sebi in ob neobstoju kakršnega koli drugega elementa, ki bi lahko omajal reprezentativnost teh proizvajalcev, ne omogoča sklepa, da ugotovitev stanja ranljivosti industrije Unije v sporni uredbi ne temelji na pozitivnih dokazih in ne vključuje objektivnega preverjanja v smislu tega člena 3(2) osnovne uredbe.
- 115 Iz tega sledi, da Splošno sodišče s tem, ko je v točkah 103, 106 in od 109 do 112 izpodbijane sodbe presodilo, da zadostuje, da je Komisija v okviru ugotavljanja stanja ranljivosti industrije Unije upoštevala zgolj informacije, ki jih je predložilo sedem proizvajalcev Unije, ki so se odločili sodelovati v preiskavi v zvezi s pregledom, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, ne da bi upoštevala podatke v zvezi z družbo Distillerie Mazzari, ni napačno uporabilo prava.
- 116 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je treba druge trditve družbe Changmao iz točk od 95 do 97 te sodbe, s katerimi Splošnemu sodišču v bistvu očita, prvič, da ni ugotovilo, da je Komisija lahko razpolagala z informacijami v zvezi z družbo Distillerie Mazzari v celotnem obdobju preiskave, ki je privedla do sprejetja sporne uredbe, in drugič, da je presodilo, da tej instituciji v izbor proizvajalcev vinske kisline, ki naj bi predstavljali industrijo Unije tega sektorja, ni bilo treba vključiti proizvajalcev, ki so se odločili, da ne bodo sodelovali v preiskavi, zavrnilo kot brezpredmetne, saj te trditve ne morejo privedi do razveljavitve izpodbijane sodbe.
- 117 V zvezi s trditvami družbe Changmao, navedenimi v točki 98 te sodbe, je treba ugotoviti, da izhajajo iz napačnega razumevanja točke 114 izpodbijane sodbe. V zadnjenavedeni točki namreč Splošno sodišče ni presodilo, da nesodelovanje družbe Distillerie Mazzari pomeni spremembo metodologije v smislu člena 11(9) osnovne uredbe v primerjavi z metodologijo, ki se je uporabila v postopku, ki je privedel do naložitve protidampinške dajatve, ampak je v odgovor na trditev, ki jo je v zvezi s tem podala družba Changmao, zgolj ugotovilo, da te okoliščine glede na Izvedbeni sklep št. 2016/176 ni mogoče šteti za neupravičeno spremembo metodologije za presojo stanja industrije Unije.

- 118 Poleg tega je treba pojasniti, da se člen 11(9) osnovne uredbe nanaša le na metode izračuna „normalne vrednosti“ (glej v tem smislu sodbo z dne 3. decembra 2020, Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo in drugi, C-461/18 P, EU:C:2020:979, točke od 142 do 153 in navedena sodna praksa) in torej ne ureja ugotavljanja stanja ranljivosti industrije Unije, tako da bi bilo treba trditve pritožnice v vsakem primeru zavrniti kot neutemeljene.
- 119 V zvezi s trditvami družbe Changmao, navedenimi v točki 101 te sodbe, je treba opozoriti, da se pritožnik v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pred Sodiščem ne more prvič sklicevati na razloge in trditve, ki jih ni navedel pred Splošnim sodiščem. Če bi se namreč stranki dopustilo, da take razloge in trditve prvič navede pred Sodiščem, bi se ji omogočilo, da Sodišču, katerega pristojnost v pritožbenem postopku je omejena, predloži širši spor od tistega, o katerem je odločalo Splošno sodišče. V okviru pritožbe je torej pristojnost Sodišča omejena na presojo pravne rešitve, ki je bila podana glede razlogov in trditev, o katerih se je razpravljalo na prvi stopnji (glej v tem smislu sodbo z dne 16. marca 2023, Komisija/Jiangsu Seraphim Solar System in Svet/Jiangsu Seraphim Solar System in Komisija, C-439/20 P in C-441/20 P, EU:C:2023:211, točka 83 in navedena sodna praksa).
- 120 Ker je bila torej ta trditev navedena šele v fazi pritožbe, jo je treba zavreči kot nedopustno.
- 121 Nazadnje, v zvezi s trditvami, navedenimi v točkah 102 in 103 te sodbe, je treba opozoriti, da je v skladu s členom 256(1) PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter za presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki ga nadzira Sodišče v okviru pritožbe (sodba z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, točka 66 in navedena sodna praksa).
- 122 Kadar pritožnik zatrjuje, da je Splošno sodišče storilo tako izkrivljanje, mora na podlagi člena 256 PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 168(1)(d) Poslovnika Sodišča natančno navesti elemente, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri analizi, ki naj bi po njegovem mnenju privedle do tega izkrivljanja. Poleg tega mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča izkrivljanje očitno razvidno iz listin v spisu, ne da bi bilo treba na novo presojati dejstva in dokaze (sodba z dne 28. aprila 2022, Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, točka 74 in navedena sodna praksa).
- 123 Pritožnica pa s trditvami, navedenimi v točkah 102 in 103 te sodbe, dejansko izpodbija presojo Splošnega sodišča glede dejstev in dokazov ter želi tako doseči, da Sodišče ponovno presodi ta dejstva in dokaze, ne da bi se sklicevala na izkrivljanje v zvezi s tem, in to v nasprotju s sodno prakso, navedeno v točkah 121 in 122 te sodbe.
- 124 Iz navedenega izhaja, da je treba tudi trditev, navedeno v točki 104 te sodbe, ki v bistvu pomeni razširitev trditvene podlage, navedene v točkah 102 in 103 te sodbe, zavreči kot nedopustno.
- 125 Glede na navedeno je treba drugi pritožbeni razlog deloma zavreči kot nedopusten in deloma zavrniti kot neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 126 Družba Changmao s tretjim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na točke 138, 139, od 145 do 147, 150 in 152 izpodbijane sodbe, Splošnemu sodišču očita, da je v okviru analize grožnje škode storilo očitne napake pri razlagi in uporabi člena 3(1), (2) in (5) osnovne uredbe ter člena 11(2) te uredbe in načela dobrega upravljanja. Natančneje, Splošnemu sodišču očita, da ni ugotovilo, da je Komisija s tem, ko v okviru ugotavljanja grožnje škode ni upoštevala, prvič, škodljivih učinkov, ki naj bi jih za industrijo Unije imel uvoz največjega proizvajalca vinske kisline na Kitajskem in glavnega izvoznika tega izdelka v Unijo, in sicer družbe Hangzhou, ter, drugič, vpliva podnebnih sprememb in razlik v končni uporabi sintetične vinske kisline in naravne vinske kisline, kršila tako določbe osnovne uredbe kot zgoraj navedeno splošno pravno načelo. Poleg tega trdi, da Splošno sodišče napačno ni ugotovilo kršitve člena 11(2) osnovne uredbe, ker je Komisija v sporni uredbi ugotovila obstoj grožnje škode, medtem ko je v Izvedbenem sklepu št. 2016/176 presodila, da izvoz družbe Hangzhou, ki je kljub temu še naprej poslovala na Kitajskem pod primerljivimi ali celo enakimi pogoji kot družba Changmao, industriji Unije ne povzroča znatne škode.
- 127 Natančneje, na prvem mestu trdi, da je Splošno sodišče s tem, ko je v točkah 138 in 139 izpodbijane sodbe v bistvu ugotovilo, da je Komisija pri celoviti oceni upoštevnih pokazateljev in dejavnikov, ki jih zahteva člen 3(5) osnovne uredbe, ustrezno upoštevala vse pozitivne dokaze in vse dejavnike, ki vplivajo na stanje industrije Unije in torej na obstoj grožnje škode, storilo očitno napako pri presoji.
- 128 Družba Changmao v utemeljitev tega stališča najprej pojasnjuje, da ne izpodbija okoliščine, da za družbo Hangzhou ne veljajo protidampinške dajatve, saj so institucije Unije štejele, da ta proizvajalec izvoznik ni povzročil škode industriji Unije, in je to potrdilo Splošno sodišče v sodbi z dne 15. marca 2018, Caviro Distillerie in drugi/Komisija (T-211/16, EU:T:2018:148).
- 129 Vendar bi morala Komisija v okviru analize grožnje škode, ki mora temeljiti na vseh obstoječih pozitivnih dokazih, upoštevati učinke izvoznih dejavnosti družbe Hangzhou na industrijo Unije, in to še toliko bolj, ker naj bi bila ta družba daleč največji proizvajalec izvoznik vinske kisline na trg Unije. Če pa bi ta institucija v sporni uredbi, kot bi to morala storiti, ugotovila, da je izvoz družbe Changmao v Unijo v štirih letih obdobja preiskave v zvezi s pregledom sledil istemu trendu kot izvoz družbe Hangzhou, tako glede cen kot obsega izvoza, bi ugotovila, da grožnje škode ni.
- 130 Glede na te elemente naj bi Splošno sodišče v točki 145 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da je Komisija lahko prezrla učinke izvoza družbe Hangzhou v Unijo, ne da bi storila napako. Pritožnica poleg tega Splošnemu sodišču očita, da je v tej točki 145 izpodbijane sodbe izkrivilo njeno trditev, da je Komisija neupravičeno prezrla učinke tega izvoza na industrijo Unije, ker je Splošno sodišče ugotovilo, da je družba Changmao s to trditvijo Komisiji v bistvu očitala, da družbe Hangzhou ni vključila v preiskavo v zvezi s pregledom, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, čeprav je družba Changmao pojasnila, da se je zavedala, da dejavnosti tega proizvajalca izvoznika ne spadajo na področje uporabe te uredbe.
- 131 Na drugem mestu, družba Changmao trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, ko se je v točki 150 izpodbijane sodbe omejilo na navedbo razlik med prvotno preiskavo na podlagi člena 5 osnovne uredbe in preiskavo v zvezi s pregledom na podlagi člena 11(2) te uredbe, tako da bi morala Komisija v okviru prve ugotoviti škodo, ki jo je dampinški uvoz povzročil industriji

Unije, medtem ko bi morala v drugi analizirati obstoj grožnje škode brez nadaljevanja protidampinških ukrepov, ne da bi ugotovilo, da bi morali zadevni analizi Komisije, na katerih temeljita ti preiskavi, temeljiti na istih mikroekonomskih in makroekonomskih kriterijih in dejavnikih iz člena 3(1), (2) in (5) osnovne uredbe. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v tej točki 150 izpodbijane sodbe izkrivilo njene trditve, ki se nanašajo, prvič, na enako naravo njenih izvoznih dejavnosti kot dejavnosti, ki jih opravlja družba Hangzhou, in drugič, na dejstvo, da sta ta proizvajalca izvoznika v popolnoma primerljivem položaju. Iz tega sledi, da bi morale skoraj vse ugotovitve, ki jih je Komisija v sporni uredbi navedla v zvezi z družbo Changmao, smiselno veljati za dejavnosti družbe Hangzhou, razen tistih, ki se nanašajo na povečanje proizvodnih zmogljivosti, saj naj pritožnica drugače kot zadnjenavedeni proizvajalec izvoznik ne bi nameravala povečati svojih proizvodnih zmogljivosti.

- 132 Na tretjem in zadnjem mestu, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, ko je v točkah 146 in 147 izpodbijane sodbe zavrnilo njene trditve, prvič, v zvezi z domnevno upoštevnostjo podatkov Eurostata za leti 2017 in 2018, ki jih je predložila na prvi stopnji v utemeljitev svojih trditev v zvezi z vplivom podnebnih sprememb na ponudbo kalcijevega tartarata, ki je ena od glavnih surovin za proizvodnjo naravne vinske kisline, in drugič, glede vpliva podnebnih sprememb in razlik v končni uporabi sintetične vinske kisline in naravne vinske kisline na presojo tržnih cen vinske kisline v Uniji in s tem na obstoj grožnje škode.
- 133 V zvezi s tem na prvem mestu navaja, da ni sporno, da se proizvodni procesi vinske kisline, proizvedene na Kitajskem in v Uniji, razlikujejo, saj kitajski proizvajalci izvozniki proizvajajo sintetično vinsko kislino, medtem ko proizvajalci Unije izdelujejo naravno vinsko kislino. Tako naj ti proizvajalci ne bi bili v konkurenčnem položaju vsaj glede uporabe navedenega proizvoda v vinskem in farmacevtskem sektorju Unije, v okviru katerih se lahko uporablja le naravna vinska kislina. Zato naj cene, ki jih zaračunava družba Changmao, ne bi mogle vplivati na cene proizvajalcev Unije, vsaj kar zadeva ti dve posebni uporabi navedenega izdelka.
- 134 Na drugem mestu, družba Changmao trdi, da je Sodišče v točki 41 sodbe z dne 4. februarja 2021, *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94), priznalo upoštevnost poznejših podatkov, kot so podatki Eurostata, navedeni v točki 132 te sodbe, v okviru ugotavljanja grožnje škode, ob upoštevanju perspektivne narave analize, na kateri temelji.
- 135 Družba Distillerie Bonollo in drugi ter Komisija menijo, da je treba tretji pritožbeni razlog deloma zavreči kot nedopusten in deloma zavrnilo kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 136 Na prvem mestu je treba spomniti, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo preučiti (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, *Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 137 Iz ustaljene sodne prakse izhaja tudi, da se v okviru protidampinškega postopka ta široka diskrecijska pravica nanaša zlasti na določanje škode, povzročene industriji Unije, in dejavnikov, ki so vzrok nastanka take škode. Sodni nadzor te diskrecijske pravice mora biti zato omejen na preverjanje, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko

- stanje, ali je prišlo do očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja oziroma ali so bila zlorabljena pooblastila (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 138 Sodišče je tudi že večkrat presodilo, da nadzor Splošnega sodišča nad dokazi, s katerimi institucije Unije utemljujejo svoje ugotovitve, ne pomeni nove presoje dejanskega stanja, ki nadomešča presojo institucij. Ta nadzor ne posega v široko diskrecijsko pravico navedenih institucij na področju trgovinske politike, temveč je omejen na ugotovitev, ali je s temi dokazi mogoče utemeljiti ugotovitve, do katerih so te institucije prišle. Zato Splošno sodišče ni pristojno le za preverjanje resničnosti navajanih dokazov, njihove zanesljivosti in notranje skladnosti, temveč tudi za nadzor nad tem, ali ti dokazi pomenijo celoto upoštevanih podatkov, ki so pomembni pri presoji kompleksnega položaja, in ali je z njimi mogoče utemeljiti iz njih izpeljane ugotovitve (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 139 Poleg tega sodišče Unije v okviru nadzora zakonitosti iz člena 263 PDEU nikakor ne sme nadomestiti obrazložitve avtorja izpodbijanega akta s svojo obrazložitvijo (sodba z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, točka 15 in navedena sodna praksa).
- 140 Na drugem mestu je treba opozoriti, da se mora objektivno preverjanje določanja škode, povzročene industriji Unije, iz člena 3(2) osnovne uredbe nanašati na preverjanje, po eni strani, obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke ter, po drugi strani, vpliva tega uvoza na industrijo Unije (sodba z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, točka 19 in navedena sodna praksa).
- 141 Tako člen 3(3) osnovne uredbe v zvezi z določitvijo navedenega obsega ali navedenih cen določa dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri tem preverjanju, pri čemer pojasnjuje, da eden ali več teh dejavnikov sam po sebi ne more biti odločilen (sodba z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, točka 20 in navedena sodna praksa).
- 142 Enako velja glede vpliva dampinškega uvoza na industrijo Unije. Iz člena 3(5) osnovne uredbe je namreč razvidno, da morajo institucije Unije oceniti vse gospodarske dejavnike in pokazatelje, ki vplivajo na stanje industrije, pri čemer eden ali več teh dejavnikov skupaj ni nujno odločujočih. Ta določba tako tem institucijam podeljuje diskrecijsko pravico pri preučitvi in presoji različnih pokazateljev (sodba z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 143 Poleg tega je treba dodati, da se v skladu s členom 3(7) osnovne uredbe razen dampinškega uvoza preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Unije, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo povzročajo ti drugi dejavniki, ne pripisuje dampinškemu uvozu.
- 144 Institucije Unije morajo tako preveriti, ali škoda, ki jo sklenejo upoštevati, dejansko izhaja iz dampinškega uvoza, in izključiti vso škodo, ki izhaja iz drugih dejavnikov (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točka 55 in navedena sodna praksa).

- 145 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da trditve družbe Changmao v zvezi s točkama 138 in 139 izpodbijane sodbe izhajajo iz napačnega razumevanja teh točk. Splošno sodišče je namreč v prvi od teh točk le opozorilo na ustaljeno sodno prakso Sodišča, ki je navedena tudi v točki 142 te sodbe in v skladu s katero, prvič, v okviru celovite presoje vseh upoštevanih pokazateljev in dejavnikov, ki jih zahteva člen 3(5) osnovne uredbe, en sam ali več navedenih dejavnikov ni nujno odločujočih, in drugič, ta člen 3(5) institucijam Unije daje široko diskrecijsko pravico pri preverjanju in ocenjevanju tega sklopa dejavnikov in pokazateljev. V drugi od navedenih točk je Splošno sodišče zgolj opozorilo na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 15. decembra 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Svet (T-199/04 RENV, EU:T:2016:740, točka 139), iz katere v bistvu izhaja, da ugotovitev obstoja znatne škode ni nujno nezdržljiva z dejstvom, da nekateri ali celo več dejavnikov iz člena 3(5) osnovne uredbe kažejo na pozitiven trend, vendar pod pogojem, da v takem primeru zadevna institucija Unije predloži prepričljivo analizo, ki kaže, da pozitivni razvoj nekaterih dejavnikov izravnava negativen razvoj drugih dejavnikov.
- 146 Dalje, ugotoviti je treba, da družba Changmao s trditvami, navedenimi v točkah 129 in 130 te sodbe, Splošnemu sodišču v bistvu očita, da ni ugotovilo, da Komisija s tem, ko pri določitvi grožnje škode ni upoštevala škodljivih učinkov, ki naj bi jih industriji Unije domnevno povzročil izvoz družbe Hangzhou, ni preučila vseh znanih dejavnikov, razen dampinškega uvoza, v smislu člena 3(7) navedene uredbe, in to v nasprotju s sodno prakso, navedeno v točki 144 te sodbe.
- 147 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Svet, kot je razvidno iz točk 23, 24 in 29 te sodbe, z opiranjem na ugotovitve, ki izhajajo iz točk 305 in 306 poročila pritožbenega organa STO z dne 29. novembra 2005 v zadevi „Mehika – dokončni protidampinški ukrepi za goveje meso in riž“ (WT/DS 295/AB/R), v Izvedbeni uredbi št. 332/2012 presodil, da je treba izvoz družbe Hangzhou na trg Unije izključiti s področja uporabe ukrepov, uvedenih z Uredbo št. 130/2006. Komisija je na podlagi te izključitve z Izvedbenim sklepom št. 2016/176 končala protidampinški postopek v zvezi s tem proizvajalcem izvoznikom.
- 148 Kot je bilo navedeno v točki 31 te sodbe, je Splošno sodišče tožbo, ki jo je več proizvajalcev vinske kisline v Uniji vložilo zoper ta izvedbeni sklep, zavrnilo s sodbo z dne 15. marca 2018, Caviro Distillerie in drugi/Komisija (T-211/16, EU:T:2018:148). Pritožbo, ki so jo navedeni proizvajalci vložili zoper to sodbo, je Sodišče zavrnilo s sodbo z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija (C-345/18 P, EU:C:2019:589).
- 149 Poleg tega, kot je razvidno iz trditev družbe Changmao, navedenih v točki 128 te sodbe, ta ne namerava izpodbijati dejstva, da za družbo Hangzhou niso veljale protidampinške dajatve, ker institucije Unije niso štele, da njen izvoz povzroča znatno škodo industriji Unije.
- 150 Ob tem družba Changmao meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je menilo, da Komisija iz tega razloga v okviru svoje presoje obstoja grožnje škode ne bi smela upoštevati negativnih učinkov izvoza družbe Hangzhou na trg Unije na industrijo Unije.
- 151 Te trditve ni mogoče sprejeti, ker iz člena 3(7) osnovne uredbe nedvoumno izhaja, da je zakonodajalec Unije s to določbo nameraval institucijam Unije naložiti obveznost, da razen dampinškega uvoza preiščejo še druge znane dejavnike, le če ti „povzročajo škodo“ industriji Unije. Iz elementov, ki so bili predstavljeni zlasti v točki 154 izpodbijane sodbe in ki jih družba Changmao ne izpodbija, pa je jasno razvidno, da so institucije Unije menile, da izvoz družbe Hangzhou ni povzročil škode industriji Unije.

- 152 Prav tako ni mogoče sprejeti prvega dela trditev pritožnice, navedenih v točki 131 te sodbe, s katerim Splošnemu sodišču v bistvu očita, da ni ugotovilo, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da prvotne preiskave, s katero je bila uvedena protidampinška dajatev, in preiskave v zvezi s pregledom, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, ni obravnavala z vidika istih tako mikroekonomskih kot makroekonomskih kriterijev in dejavnikov iz člena 3(1), (2) in (5) osnovne uredbe. Ugotoviti je namreč treba, da družba Changmao v podporo temu delu svojih trditev ne navaja nobenih pravnih argumentov. Zlasti ne navaja nobenega pojasnila glede kriterijev in dejavnikov, ki naj jih Komisija ne bi analizirala v preiskavi, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, čeprav so bili analizirani v prvotni preiskavi. V skladu s sodno prakso, navedeno v točki 87 te sodbe, je treba navedeni del trditev zato zavrnil kot nedopusten.
- 153 V zvezi z drugim delom trditev, navedenih v točki 131 te sodbe, s katerim pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je v točki 150 izpodbijane sodbe izkrivilo obseg njene trditve v zvezi z domnevno primerljivostjo položajev tožeče stranke in družbe Hangzhou, zadostuje ugotoviti, prvič, da je Splošno sodišče v tej točki 150 zgolj opozorilo na upošteveno sodno prakso Sodišča in, drugič, da pritožnica ni navedla nobenega pravnega argumenta, s katerim bi dokazala, kako naj bi Splošno sodišče z navajanjem te sodne prakse izkrivilo njene trditve. Zato ta drugi del trditev izhaja iz napačnega razumevanja navedene točke in ne izpolnjuje zahtev glede dopustnosti iz točke 87 te sodbe.
- 154 Poleg tega tudi tretjega dela trditev družbe Changmao, navedenih v točki 131 te sodbe, ni mogoče sprejeti, saj glede na široka pooblastila, ki jih ima Komisija na tem področju, gospodarski subjekt ne more legitimno pričakovati, da se bo obstoječe stanje ohranilo. Poleg tega pritožnica ni mogla upravičeno pričakovati, da bodo ugotovitve iz sporne uredbe enake tistim, ki jih je Komisija sprejela v Izvedbenem sklepu št. 2016/176 glede družbe Hangzhou.
- 155 Nazadnje, v zvezi s trditvami pritožnice, povzetimi v točkah od 131 do 133 te sodbe, s katerimi Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je zavrnilo upoštevnost podatkov Eurostata za leti 2017 in 2018, ki jih je predložila na prvi stopnji v podporo svojim trditvam glede vpliva podnebnih razmer na cene naravne vinske kisline v Uniji, je treba poudariti, da te trditve temeljijo na predpostavki, da proizvajalci naravne vinske kisline in proizvajalci sintetične vinske kisline niso v konkurenčnem položaju, zlasti ker se lahko v vinskem in farmacevtskem sektorju Unije uporablja le naravna vinska kislina. Kot pa je razvidno iz točke 18 te sodbe, ima sintetična vinska kislina enake fizikalne in kemične lastnosti kot naravna vinska kislina in je načeloma namenjena enaki osnovni uporabi kot naravna vinska kislina. Poleg tega, kot je razvidno iz točke 147 izpodbijane sodbe, zadostuje opozoriti, da se v skladu z uvodnima izjavama 30 in 31 sporne uredbe obe vrsti izdelkov za namene pregleda štejeta za podobni, če imata enake osnovne fizikalne in kemične lastnosti ter prekrivajočo se uporabo. Ker torej trditve družbe Changmao temeljijo na napačni predpostavki, da naravna vinska kislina in sintetična vinska kislina nista v konkurenčnem položaju, jih je treba kot neutemeljene zavrnil.
- 156 Iz tega izhaja, da je treba tretji pritožbeni razlog deloma zavreči kot nedopusten in deloma zavrnil kot neutemeljen.

Četrty pritožbeni razlog

- 157 Četrty pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke od 172 do 177 in od 187 do 189 izpodbijane sodbe, je v bistvu sestavljen iz dveh delov, od katerih se prvi nanaša na kršitev pravice do obrambe in načela dobrega upravljanja, drugi pa na napačno razlago člena 296 PDEU.

Prvi del četrtega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 158 Družba Changmao s prvim delom četrtega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je Splošno sodišče s tem, ko je v točkah od 172 do 177 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je Komisija družbi Changmao pravočasno sporočila vse preudarke, bistvene za spoštovanje njene pravice do obrambe, napačno uporabilo pravo.
- 159 V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče ugotovilo v točki 172 izpodbijane sodbe, naj namreč Komisija v točkah od 109 do 139 dokumenta o splošnem razkritju, navedenega v točki 42 te sodbe, ne bi podrobno navedla vseh bistvenih dejstev in preudarkov, na katere je ta institucija pozneje v sporni uredbi oprla svoje analize stanja industrije Unije in obstoja grožnje škode. Komisija naj bi ji poleg tega zavrnila razkritje nekaterih bistvenih informacij o tem, kako je opravila te analize, in preudarkov, zaradi katerih ni upoštevala podatkov v zvezi z družbo Distillerie Mazzari kot največjim in najuspešnejšim proizvajalcem v Uniji. Pritožnica meni, da je Splošno sodišče s tem, ko je v tej točki izpodbijane sodbe presodilo, da se na njeno nestrinjanje z navedenimi analizami Komisije ni mogoče sklicevati v utemeljitev pritožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe, izkrivilo njene trditve.
- 160 Splošno sodišče naj bi v točki 173 izpodbijane sodbe izkrivilo tudi utemeljitev pritožnice glede izključitve podatkov v zvezi z družbo Distillerie Mazzari iz ocen stanja ranljivosti industrije Unije in obstoja grožnje škode. V zvezi s tem družba Changmao na eni strani pojasnjuje, da je v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče navedlo v tej točki izpodbijane sodbe, kot „zainteresirana stran“ v preiskavi, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, lahko vpogledala v nezaupne spise Komisije, kar naj bi potrjeval tudi uradni seznam vpogledov. Vendar naj bi bila velika večina nezaupnih dokumentov opredeljena kot „delno dostopni“, kar ji ni omogočalo, da bi podala ustrezne pripombe.
- 161 Na drugi strani pritožnica navaja, da je bila šele z dokumentom o splošnem razkritju, ki ji je bil predložen 30. aprila 2018, obveščena o odločitvi Komisije, da ne bo upoštevala podatkov v zvezi z družbo Distillerie Mazzari. Niti iz dopisa združenja italijanskih proizvajalcev vinske kisline, navedenega v točki 39 te sodbe, niti iz odločitve Komisije, da ne bo izvedla vzorčenja proizvajalcev Unije, naj namreč ne bi izhajalo, da Komisija teh podatkov sploh ne bo upoštevala.
- 162 Poleg tega družba Changmao Splošnemu sodišču očita, da je v točki 174 izpodbijane sodbe izkrivilo tudi njene trditve glede, prvič, učinkov izvoza družbe Hangzhou v Unijo na njeno ranljivost in, drugič, ugotavljanja obstoja grožnje škode. V zvezi s tem družba Changmao pojasnjuje, da je sicer res vedela za obstoj Izvedbenega sklepa št. 2016/176, vendar nikakor ni mogla predvideti, da Komisija podatkov o družbi Hangzhou ne bo upoštevala kot odločilnih pozitivnih dokazov v okviru prospektivne analize verjetnosti ponovitve škode. Poleg tega naj ji Komisija ne bi želela sporočiti razlogov, zaradi katerih se je odločila, da v sporni uredbi ne bo uporabila pozitivnih dokazov, s katerimi je že razpolagala v okviru preiskave, ki je privedla do sprejetja tega izvedbenega sklepa, o družbi Hangzhou.
- 163 Poleg tega naj Splošno sodišče napačno ne bi ugotovilo, da Komisija družbi Changmao v upravnem postopku ni želela posredovati dokazov ali kakršnega koli pojasnila glede pomislekov, ki jih je ta navedla v pripombah na dokument o splošnem razkritju. Poleg tega naj ji Komisija v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče ugotovilo v točki 175 izpodbijane sodbe, ne bi pojasnila velike razlike, ki jo je družba Changmao ugotovila med Izvedbenim sklepom

št. 2016/176 in sporno uredbo v zvezi s pokazatelji potrošnje in celotne proizvodnje vinske kisline v Uniji za leti 2013 in 2014, čeprav naj bi bili ti elementi odločilni za presojo ranljivosti industrije Unije in obstoja grožnje škode.

- 164 Družba Changmao trdi, da bi morala Komisija izpolniti pozitivne obveznosti, ki jih ima na podlagi načela dobrega upravljanja, členov 3(2), 11(2), 6(7), 19(2) in (4) ter 20(2) in (4) osnovne uredbe ter člena 6(2) in (4) protidampinškega sporazuma, in sicer obveznost te institucije, prvič, preučiti vse razpoložljive dokaze, drugič, zainteresiranim stranem sporočiti ugotovitve, na katere namerava opreti svojo prospektivno analizo glede obstoja grožnje škode, in tretjič, odgovoriti na pripombe, ki so jih zainteresirane strani podale v upravnem postopku. Če bi Komisija spoštovala te obveznosti, naj bi družba Changmao lahko predložila koristne pripombe, na podlagi katerih bi Komisija sprejela drugačne zaključke tako glede stanja ranljivosti industrije Unije kot obstoja grožnje škode.
- 165 Družba Distillerie Bonollo in drugi ter Komisija menijo, da je treba ta prvi del četrtega pritožbenega razloga deloma zavreči kot nedopusten in deloma zavrni kot neutemeljen.

– *Presoja Sodišča*

- 166 Uvodoma je treba poudariti, da je spoštovanje pravice do obrambe v postopkih protidampinških preiskav bistvenega pomena (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 77 in navedena sodna praksa).
- 167 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča morajo institucije Unije pri izpolnjevanju svoje obveznosti zagotavljanja informacij ravnati z vso potrebno skrbnostjo, ko zadevnim podjetjem posredujejo – če je zagotovljeno spoštovanje poslovne skrivnosti – uporabne podatke za obrambo njihovih interesov, in pri tem izbrati, po potrebi po uradni dolžnosti, ustrezne načine za tako posredovanje. Zainteresiranim stranem mora biti med upravnim postopkom vsekakor omogočeno, da primerno predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampinga in škode, ki naj bi s tem nastala (sodba z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 168 Čeprav mora biti obveznost obveščanja, ki jo imajo institucije Unije na protidampinškem področju, usklajena z obveznostjo spoštovanja zaupnih informacij, je dejstvo, da zadnjenavedena obveznost ne sme spodkopati bistvene vsebine pravici do obrambe (glej tudi sodbo z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točka 29).
- 169 Poleg tega iz sodne prakse Sodišča izhaja, da lahko obstoj nepravilnosti v zvezi s pravicami do obrambe povzroči razglasitev ničnosti zadevnega akta le, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek, če te nepravilnosti ne bi bilo, končal drugače, s čimer bi bilo konkretno poseženo v pravico do obrambe (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 79 in navedena sodna praksa).

- 170 V zvezi s tem od osebe, ki se sklicuje na tako nepravilnost, sicer ni mogoče zahtevati, da dokaže, da bi imel zadevni akt ob neobstoju nepravilnosti vsebino, ki bi bila za njene interese ugodnejša, vendar mora ta oseba konkretno dokazati, da taka možnost ni v celoti izključena (glej v tem smislu po analogiji sodbo z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 140 in navedena sodna praksa).
- 171 V obravnavani zadevi je treba poudariti, da je Splošno sodišče na prvem mestu v točkah od 163 do 170 izpodbijane sodbe opozorilo na upoštevne določbe prava Unije in ustaljeno sodno prakso, ki se nanaša, prvič, na spoštovanje pravice do obrambe, drugič, na dolžnost skrbnega ravnanja institucij Unije na podlagi pravice do dobrega upravljanja, in tretjič, na ravnovesje, ki ga je treba najti med temi pravicami in varstvom zaupnih podatkov.
- 172 Na drugem mestu, Splošno sodišče je v točkah od 172 do 175 izpodbijane sodbe analiziralo različne trditve družbe Changmao, ki se nanašajo na kršitev njene pravice do obrambe, pri čemer je presodilo, da na podlagi teh trditvev ni mogoče šteti, da je Komisija kršila obveznost pravočasnega razkritja vseh bistvenih dokazov in preudarkov. V teh točkah od 172 do 175 izpodbijane sodbe je ustrezno obrazložilo razloge, zaradi katerih je treba navedene trditve zavrni.
- 173 Na tretjem mestu, Splošno sodišče je s sklicevanjem na sodno prakso, navedeno v točki 78 izpodbijane sodbe, v točki 176 te sodbe kot nedopustne zavrglo trditve družbe Changmao, ki se nanašajo zlasti na kršitev načela dobrega upravljanja.
- 174 Ugotoviti je treba, da pritožnica s trditvami, navedenimi v utemeljitev prvega dela četrtega pritožbenega razloga, graja le rešitev, do katere je prišlo Splošno sodišče, ne da bi dokazala, da je to kršilo sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točki 167 te sodbe in v skladu s katero morajo institucije Unije ravnati z vso potrebno skrbnostjo, ko zadevnim podjetjem posredujejo – če je zagotovljeno spoštovanje poslovne skrivnosti – uporabne podatke za obrambo njihovih interesov, in pri tem izbrati, po potrebi po uradni dolžnosti, ustrezne načine za tako posredovanje.
- 175 S tem pa družba Changmao v resnici Sodišču predlaga, naj presojo dejstev in dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, nadomesti s svojo presojo, tako da te trditve v skladu z ustaljeno sodno prakso niso dopustne (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 56 in navedena sodna praksa).
- 176 Poleg tega pritožnici ni uspelo konkretno dokazati, kot se zahteva s sodno prakso, navedeno v točkah 169 in 170 te sodbe, da Splošno sodišče ni ugotovilo postopkovne nepravilnosti, ki je bila storjena v upravnem postopku in ki bi lahko pripeljala do drugačnega izida, s čimer bi bilo konkretno poseženo v njeno pravico do obrambe.
- 177 Poleg tega, čeprav družba Changmao z navedbami v točkah 159, 160 in 162 te sodbe zatrjuje izkrivljanja, ki naj bi jih storilo Splošno sodišče, zadošča ugotoviti, da ta družba v nasprotju z zahtevami sodne prakse, navedene v točki 122 te sodbe, ni natančno navedla elementov, na katerih temeljijo njene trditve in ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in ni dokazala napak pri analizi, ki so po njenem mnenju to sodišče pripeljale do teh izkrivljanj. Dejansko zgolj predlaga novo presojo dejstev in dokazov, za kar pa Sodišče v fazi pritožbe ni pristojno. Zato je treba to argumentacijo kot nedopustno zavreči.

- 178 Nazadnje, v zvezi s trditvami, navedenimi v točki 164 te sodbe, zadošča ugotoviti, da pritožnica z njimi zgolj navaja napake, ki naj bi jih storila Komisija, ne da bi navedla pravne argumente, s katerimi bi dokazala, v čem naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo. Zato je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 87 te sodbe, te trditve zavreči kot nedopustne.
- 179 Glede na navedeno je treba prvi del četrtega pritožbenega razloga deloma zavreči kot nedopusten in deloma zavriniti kot neutemeljen.

Drugi del četrtega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 180 Pritožnica z drugim delom četrtega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče storilo očitno napako pri razlagi s tem, ko je v točkah od 187 do 189 izpodbijane sodbe preučilo njene trditve glede, prvič, neobstoja pravne podlage za uporabo člena 2(7) osnovne uredbe v sporni uredbi, drugič, vpliva podatkov o družbi Distillerie Mazzari na stanje ranljivosti industrije Unije, in tretjič, učinkov izvoza družbe Hangzhou na trg Unije v zvezi z ugotavljanjem obstoja grožnje škode.
- 181 V zvezi s tem pojasnjuje, da se četrti tožbeni razlog, ki ga je uveljavljala na prvi stopnji, ni nanašal na neobstoje obrazložitve iz člena 296 PDEU, temveč na bistveno kršitev postopka. Družba Changmao naj s tem tožbenim razlogom dejansko Splošnemu sodišču ne bi predlagala, naj ugotovi kršitev te določbe, ampak da naj ugotovi, da je Komisija v upravnem postopku ni obvestila o bistvenih ugotovitvah in dokazih, na katere se je ta institucija pozneje v sporni uredbi oprla, da bi utemeljila svoje ugotovitve glede stanja ranljivosti industrije Unije in obstoja grožnje škode.
- 182 Tako naj bi Splošno sodišče v točkah od 187 do 189 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da družba Changmao s svojimi trditvami Komisiji očita, da je kršila obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU. Splošno sodišče naj bi s tem napačno uporabilo pravo.
- 183 Družba Distillerie Bonollo in drugi ter Komisija izpodbijajo dopustnost in utemeljenost tega drugega dela četrtega pritožbenega razloga.

– Presoja Sodišča

- 184 Poudariti je treba, da je ta drugi del četrtega pritožbenega razloga predstavljen nejasno. Čeprav namreč pritožnica Splošnemu sodišču ne očita kršitve obveznosti obrazložitve same po sebi, se zdi, da mu očita, da ni odgovorilo na vse trditve, ki jih je navedla v okviru četrtega tožbenega razloga na prvi stopnji, zlasti na tri trditve, navedene v točki 180 te sodbe.
- 185 Na prvem mestu, ker bi bilo mogoče ta drugi del četrtega pritožbenega razloga razumeti tako, da se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve s strani Splošnega sodišča, je treba opozoriti, prvič, da je v okviru pritožbe namen nadzora Sodišča zlasti to, da preveri, ali je Splošno sodišče pravno zadostno odgovorilo na vse trditve, ki jih je navedla pritožnica, in drugič, da pritožbeni razlog, ki se nanaša na neobstoje odgovora Splošnega sodišča na trditve, navedene na prvi stopnji, v bistvu pomeni sklicevanje na kršitev obveznosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 36 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta in člena 117 Poslovnika Splošnega sodišča (sodba z dne 9. marca 2017, Ellinikos Chrysos/Komisija, C-100/16 P, EU:C:2017:194, točka 31 in navedena sodna praksa).

- 186 Poleg tega obveznost obrazložitve Splošnemu sodišču ne nalaga, naj zagotovi razlago, ki bi izčrpno in posamično sledila razlogovanju strank v sporu, torej je obrazložitev Splošnega sodišča lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih Splošno sodišče ni sprejelo njihovih trditev, Sodišču pa omogoča, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora (sodba z dne 9. marca 2017, Ellinikos Chrysos/Komisija, C-100/16 P, EU:C:2017:194, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 187 Ugotoviti je treba, da tri trditve, navedene v točki 180 te sodbe, pomenijo zgolj ponovitev trditev, ki jih je družba Changmao že navedla v okviru različnih tožbenih razlogov, navedenih na prvi stopnji, o katerih se je Splošno sodišče izreklo v okviru preučitve teh tožbenih razlogov. Poleg tega je obrazložitev izpodbijane sodbe v odgovor na navedene tožbene razloge jasna in nedvoumna ter omogoča razumevanje elementov, na katerih temelji odločba Splošnega sodišča. Zgolj zaradi dejstva, da je Splošno sodišče prišlo do drugačnega vsebinskega rezultata kot družba Changmao, izpodbijani sodbi ni mogoče očitati pomanjkljive obrazložitve (glej po analogiji sklep z dne 13. decembra 2012, Alliance One International/Komisija, C-593/11 P, EU:C:2012:804, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 188 Zato je treba v delu, v katerem pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je kršilo obveznost obrazložitve, njene trditve v zvezi s tem šteti za neutemeljene.
- 189 Na drugem mestu, če je treba razumeti, da pritožnica z drugim delom četrtega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je napačno opredelilo obseg trditev, ki mu jih je predložila, ker naj s temi trditvami Komisiji ne bi očitala, da ni izpolnila obveznosti obrazložitve, temveč da je kršila več določb osnovne uredbe, je treba ugotoviti, da v tem primeru ta drugi del četrtega pritožbenega razloga temelji na tem, da je Splošno sodišče izkrivilo procesne vloge družbe Changmao.
- 190 V zvezi s tem zadostuje navesti, da pritožnica ne pojasnjuje, kakšno pravno napako je storilo Splošno sodišče pri analizi njenih trditev z vidika člena 296 PDEU. Prav tako ni natančno navedla pravnih trditev, s katerimi posebej utemeljuje svoj predlog.
- 191 Zato je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 87 te sodbe, trditve, ki se nanašajo na to, da naj bi Splošno sodišče izkrivilo procesne vloge družbe Changmao, zavreči kot nedopustne.
- 192 Glede na navedeno je treba drugi del četrtega pritožbenega razloga deloma zavreči kot nedopusten in deloma zavrniti kot neutemeljen.
- 193 Posledično je treba četrti pritožbeni razlog v celoti zavreči oziroma zavrniti.
- 194 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov izhajajo, da je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 195 Če pritožba ni utemeljena, Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči o stroških. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

196 Ker so v obravnavani zadevi družba Distillerie Bonollo in drugi ter Komisija predlagali, naj se družbi Changmao naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki so jih priglasili družba Distillerie Bonollo in drugi ter Komisija.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družba Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so nastali družbam Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA in Caviro Extra SpA ter Evropski komisiji.

Podpisi